

PÄIJÄT-HÄMEEN LIITTO
THE REGION COUNCIL OF PÄIJÄT-HÄME

FINAL STEP TO 2013+

Esa Halme
Tuula Loikkanen

FINAL STEP TO 2013+

A170*2008

ISBN 978-951-637-164-4

ISSN 1237-6507

THE REGIONAL COUNCIL OF PÄIJÄT-HÄME

Hämeenkatu 9, PL50, 15111 LAHTI

Tel. +358-3-8719 40, fax +358-3-8719 411

email: firstname.lastname@paijat-hame.fi

internet: www.paijat-hame.fi

Translation: Riikka Halme

Visual Design: Maaret Monola

TEKIJÄT / AUTHORS

Esa Halme

Maakuntajohtaja Esa Halme (Arkkitehti/Urban Planning) on vuodesta 1993 johtanut maakuntaliittoja, ensin Itä-Uuttamaata ja nyt Päijät-Hämeen maakuntaliittoa. Halme on ollut aktiivinen toimija Suomen alueiden Eurooppapolitiikassa. Kansallisen aluepolitiikan ja aluetalouden tuntijana Halme on toiminut myös aktiivisesti

kansainvälisillä areenoilla useiden eri aluekehitysorganisaatioiden kautta. Uuden rakennerahastokauden suuntaviivoihin hän on myös vaikuttanut merkittävästi kansallisen strategiaryhmän jäsenenä.

Päijät-Hämeen liitto
Hämeenkatu 9
15111 Lahti
esa.halme@paijat-hame.fi

Regional Council Director Esa Halme (Architect Urban Planning and Economical geography) has been leading Regions since 1993, starting at Itä-Uusimaa but currently as the Director of the Päijät-Häme Regional Council. As a specialist of national regional policy and economics, Halme has also worked actively in the international arena, through various regional development organisations. As a member of the national strategic group he has strongly influenced the framework of the new structural period.

The Regional Council of Päijät-Häme
Hämeenkatu 9
15111 Lahti
esa.halme@paijat-hame.fi

Tuula Loikkanen

Head of Office, Tuula Loikkanen (Hallintotiet.M, LLM, Master of European Studies) on yksi Suomen kokeneimmista alueiden edustajista Brysselissä, missä hän on johtanut Etelä-Suomen EU-toimistoa (Häme, Itä-Uusimaa ja Päijät-Häme) vuodesta 1999 alkaen. Hän on erityisesti perehtynyt alueiden kehittämiseen

EU:ssa ja alueiden rooliin Euroopan hallinnon kehityksessä.

Etelä-Suomen EU-toimisto
Avenue de Tervueren 35
1040 Brussels
tuula.loikkanen@skynet.be

Head of Office Tuula Loikkanen (Ht.M, LLM, and Master of European Studies) is one of the most experienced Finnish regional representatives in Brussels, where she has been the head of the South-Finland EU-Office since 1999. She specialises in the development of regions in the EU and the role of regions in the advancement of EU administrations.

South Finland EU-Office
Avenue de Tervueren 35
1040 Brussels
tuula.loikkanen@skynet.be

Sarjassa aiemmin ilmestyneet / Previously published in the series

EUROPE 2013+
A158*2006
ISBN 951-637-137-X
ISSN 1237-6507

TEN STEPS TO 2013+
A165*2007
ISBN 978-951-637-154-5
ISSN 1237-6507

SISÄLLYSLUETTELO

1. JOHDANTO	5
Aiemmistä raporteista keskeisimpiä lähtökohtia.....	6
2. UUSI ALUEPOLITIIKKA	8
"Viisasten ryhmä" ja uusi aluepolitiikka.....	9
Kilpailukykyisyys ja taloudellinen suorituskyky.....	10
Energia.....	10
Ympäristö, ilmasto ja kestävä kehitys.....	11
Sosiaalinen vastuu	12
Maahanmuutto	13
Kansalaisten Eurooppa.....	14
3. KILPAILUKYKYISYYS GLOBAALISSA TOIMINTA- YMPÄRISTÖSSÄ	15
4. LAAJA VAI TÄYDENTÄVÄ ALUEPOLITIIKKA?	16
Sektoripolitiikat vs. poikkialhallinnolliset politiikat	16
EU:n pääosastot; tavoitteet ja suhde alueelliseen kehittämiseen	17
5. KILPAILUKYVYN UUDENLAISET POLITIIKKALOHKOT	19
Huonosti uusiin tavoitteisiin sopivat politiikkalohkot	19
Puuttuvat politiikkalohkot.....	20
Aluepolitiikka eurooppalaisen ympäristöpolitiikan ytimessä?	20
Sosiaalinen malli.....	20
6. ALUEPOLITIIKAN ULOTTUVUDET ERILAISILLA ALUEILLA	21
7. RAKENNERAHASTOKAUDEN 2013+ KESKEISET TOIMENPITEET.....	22
8. LOPUKSI.....	25
9. YHTEENVETO.....	26

TABLE OF CONTENTS

1. INTRODUCTION	5
Summary of work to date.....	6
2. NEW REGIONAL POLICY.....	8
The group of the wise and new regional policy.....	9
Competitiveness and economic capacity	10
Energy	10
Environment and climate	11
Social responsibility.....	12
Immigration	13
Citizens' Europe	14
3. COMPETITIVENESS IN A GLOBAL OPERATIONAL ENVIRONMENT	15
4. ADVANCED OR COMPLEMENTARY REGIONAL POLICY?	16
Sectoral policy versus trans-sectoral policies.....	16
EU Directorates – objectives and relationship with the development of regions	17
5. NEW POLICY SECTORS OF COMPETITIVENESS	19
Policy sectors that do not match the new goals	19
Missing policy sectors.....	20
Regional policy at the heart of European environmental policy?... Social model.....	20
6. DIMENSIONS OF REGIONAL POLICY IN DIFFERENT SECTORS.....	21
7. CENTRAL OPERATIONS OF THE 2013+ STRUCTURAL FUND PERIOD.....	22
8. CONCLUSION	25
9. SUMMARY	26

1. JOHDANTO

Työllisyys, koulutus, yritysten kilpailukyky, infrastruktuuri-investoinnit, tietoyhteiskunta, tutkimus ja ympäristön laatu ovat ensisijaisesti kunkin jäsenvaltion ja alueen viranomaisten ja taloudellisten toimijoiden vastuulla olevia asioita. Globaalissa verkostotaloudessa kansalliset prosessit kietoutuvat kuitenkin erottamattomasti globaaleihin prosesseihin. Kansallinen ja kansainvälinen toimintaympäristö muuttuu nyt erittäin nopeasti avaten uusia mahdollisuuksia, mutta luoden samalla uudistumispaineita. Samalla kansallisvaltion ohjausmahdollisuudet ovat olennaisesti heikentyneet ja muuttuneet ja toisaalta alueiden ja kansalaisten, yritysten ja järjestöjen roolit ovat korostuneet.

Euroopan tasoisessa aluepolitiikassa, joka perustuu eurooppalaiseen yhteisvastuullisuuteen, ei kuitenkaan ole kyse pelkästään rahoituksesta. Sen tavoitteena on paitsi jakaa resursseja uudelleen myös luoda uusia resursseja investoimalla alueiden ja niiden yhteisöjen mahdollisuuksiin. Sillä pyritään myös tarjoamaan kehystoiminnalle ”lisäarvoa” eli eurooppalaista ulottuvuutta. Yhteisen suunnittelun ja toiminnan tukeminen sekä eurooppalaisen aluekehitysmallin edistäminen antavat Euroopan alueille ainutlaatuisen tilaisuuden menestyä globaalistuvassa maailmassa.

Alueellisen kehittämisen onnistuminen edellyttää tänä päivänä erittäin hyvin toimivia verkostoja ja selkeitä työnjakoa paitsi kansallisten hallitusten ja unionin kesken, myös alueiden ja yhteisön sekä kansallisten hallitusten välillä. On luonnollista, että alueet korostavat omia vahvuuksiaan läheisyysperiaatteen näkökulmasta, koska ne ovat lähellä kansalaisia ja näin ollen täyttävät omalta osaltaan eurooppalaista demokratiavajetta.

Globaalissa toimintaympäristössä on tarpeen lisätä aluepolitiikan vaikuttavuutta vahvistamalla erilaisten toimenpiteiden keskinäistä synergiaa ja luomalla puitteet, missä EU ja jäsenvaltioiden eri politiikkalohkot toimivat samojen tavoitteiden saavuttamiseksi. Tällöin on selvää, että yksittäisten projektien sijaan on tarpeen toteuttaa laajempia hankekokonaisuuksia ja ohjelmasuorituksia. Tällöin on kuitenkin välttämätöntä ottaa huomioon se, että erityyppisillä alueilla on erilaiset mahdollisuudet kehittää itseään ja kilpailukykyään. Tämä korostaa paikallisen erikoistumisen, erityisosaamisen ja sosiaalisen pääoman merkitystä.

EU:n aluepolitiikkaan kohdistetut resurssit ovat siinä määrin rajalliset, että niiden avulla on mahdotonta toteuttaa laaja-alaista tulojen uudelleenjakoa EU-tasolla. Siksi on arvioitava politiikan tehokkuutta ja vaikutusta kasvuun. Alueellisten erojen tasoittaminen on erittäin vaikeaa ja pitkäjänteistä työtä. Tähän löytyy monia syitä, kuten teknologian ja tietotaidon leviäminen, työvoimapolitiikka sekä markkinoiden segmentoituminen.

1. INTRODUCTION

Employment, education, competitive enterprises, investment on infrastructure, information society, R&D and the quality of the environment are first and foremost the responsibility of each member state, the authorities of the region and its economic actors. However, in the global network of economies, national processes intertwine inseparably with global processes. National and international operational fields are now changing rapidly, thus providing new opportunities, while simultaneously creating pressures for reform. This ongoing change has diminished and altered the control mechanisms available to sovereign states, but it has increased the role and importance of regions, citizens, enterprises and organisations.

Regional policy, at the level it is in Europe, based on common European responsibility* is not only concerned with financing. Its aim is to not only redistribute resources but also to create new resources by investing in the opportunities of all regions and their communities. It aims to provide activities with “added value”, which is the European dimension. With support to joint planning and support for activities and by advancing European regional development, the different regions in Europe have an excellent opportunity to succeed in the globalising world.

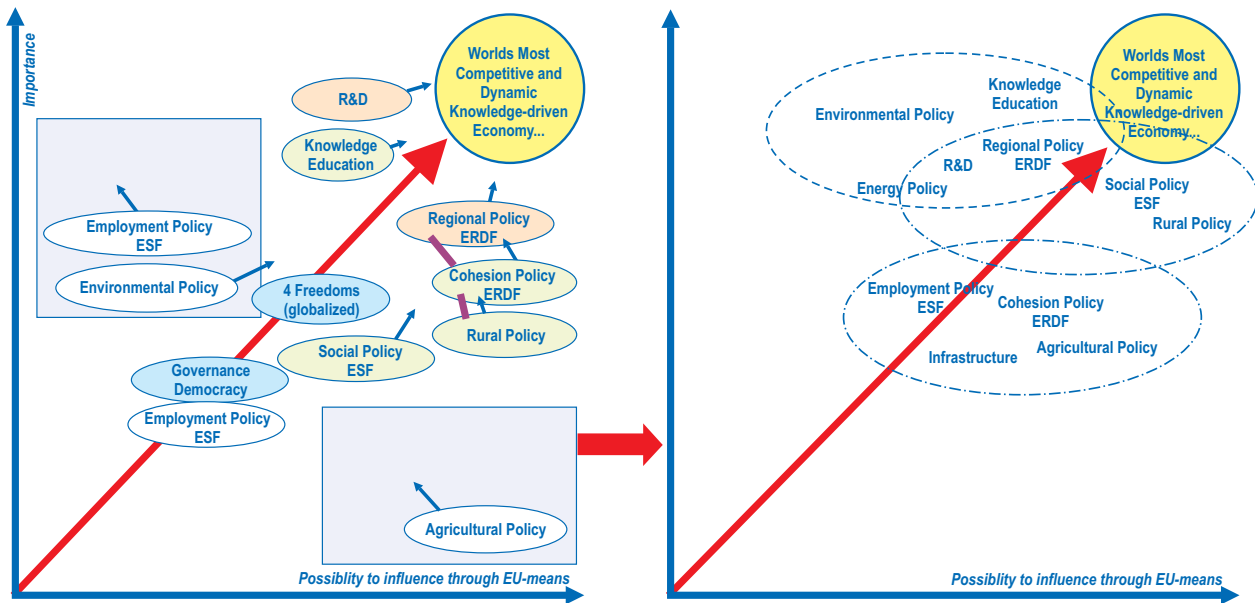
Well-functioning networks and clear division of tasks, between national governments and the union but also between the national and regional governments and organisations are necessary for regional development to be successful, in the world of today. It is normal that regions emphasise their comparative advantage derived from their better knowledge of local preferences, filling the democratic deficit which exists at the European level.

In a global environment it is necessary to increase the role and influence of regional policy by strengthening the synergy between different activities and by creating a framework in which the different policy sectors of the EU and those of the member states work towards the same goals. Thus, instead of individual projects, focus should be on sets of projects and programme agreements. However, different types of regions have different possibilities and capacities for improvement and the enhancement of competitiveness. This highlights the importance of local specialisation, skills and capital.

Resources available for the EU regional policies are limited to the extent that they do not enable the redistribution of resources at the EU-level. Thus it is necessary to evaluate the efficiency of policies and their impact on growth. The reduction of interregional imbalances is difficult and requires long-term efforts, due to the need to spread know-how and technology, the importance of labour policies and the segmentation of markets.

Aiemmista raporteista keskeisimpiä lähtökohtia

Tämä raportti perustuu kahteen aiempaan julkaisuun, Eurooppa 2013+ (Europe 2013+) ja 10 askelta vuoteen 2013+ (Ten steps to 2013+). Näistä ensimmäisen ydinviestinä oli Euroopan globaalien kilpailukykyyn arviointi ja sellaisten toimintamallien kuvaaminen, joilla kilpailukykyä voitaisiin parantaa sekä malleja, jotka olisivat välttämättömiä aluepolitiikan uudistamisessa. Oheisessa kuvassa on esitetty väittämä, jonka mukaan Euroopan Unionin omat toimenpiteet eivät olisi samansuuntaisia, vaan edistäisivät erilaisia tavoitteita ja arvoja. Toinen kuvio esittää mallia, joka kuvattiin raportissa 10 steps to 2013+, missä Unionin politiikkaloikat kytkeyttäisiin voimakkaammin toisiinsa.

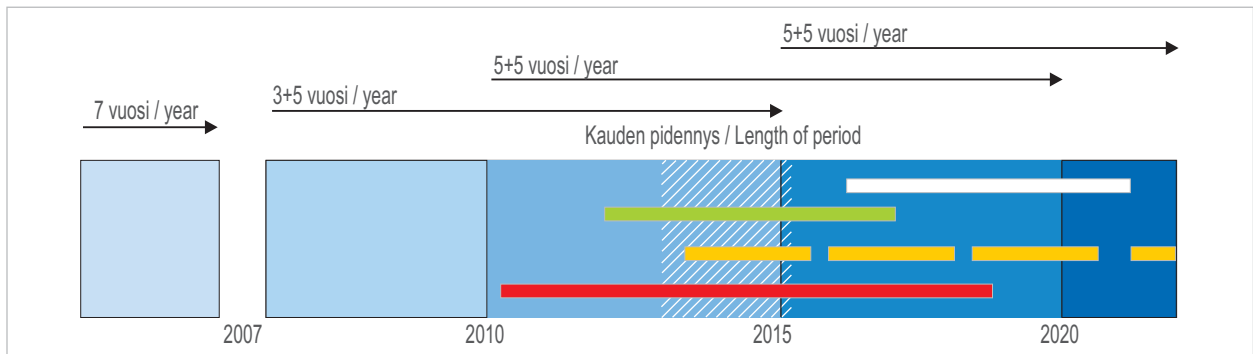

Yksi aiempien raporttien poliittista rakennetta uudistavista ajatuksista on ollut siirtyminen 5+5 vuoden budjetti- ja ohjelmakauteen eli kahteen komission toimikauteen. Ajatuksena on ollut se, että budjetin 7-vuotinen kausi johtaa tilanteeseen, missä joka toinen parlamentti ja komissio eivät ole tekemässä keskeisiä uudistuksia, mikä puolestaan heikentää toiminnan tehoa ja tekee budjettikausien vaihteista liian dramaattisia ja herkkiä Euroopan tavoitteiden kannalta. Siirtyminen viiden vuoden kauteen olisi kuitenkin epätarkoituksenmukaista, koska valtaosa eurooppalaisista poliittisista tavoitteista on luonteeltaan niin pitkäjänteisiä, ettei viisi vuotta ole riittävä. 5+5 vuoden kausi mahdollistaisi sen, että jokainen komissio ja parlamentti voisi suunnata toimintaa riittävän voimakkaasti. Jos kuitenkin syntyy tilanne, ettei ratkaisuja saada aikaiseksi, olisi seuraavan viiden vuoden rahoituksellinen ja poliittinen edellisen parlamentin ja komission määrittämä kehikko kuitenkin olemassa. Tämä vähentäisi merkittävästi poliittisten umpikujien syntymistä ja lisäksi varmistaisi sen, että myös kansallisella tasolla eurooppalainen politiikka olisi jokaisen kansallisen parlamentin asialistalla.

Summary of work to date

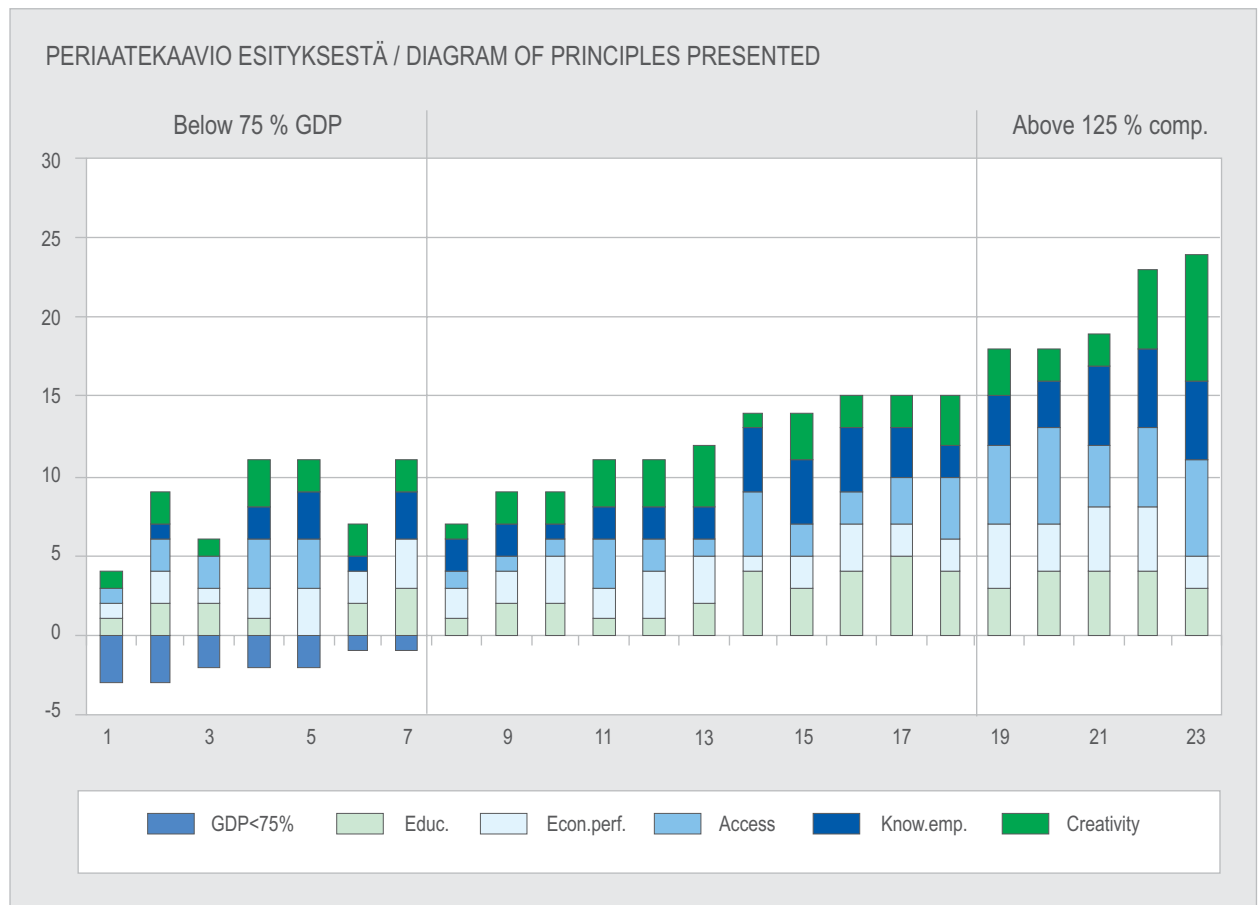
This report is based on two earlier publications, Europe 2013+ and 10 steps to year 2013+. The first one of these focused on the evaluation of the ability of Europe to compete globally and on describing such operational models that can be used to increase competitiveness and those that would be necessary for the renewal of regional policy. The diagram below describes the incoherence of the EU's operational policies, which promote inconsistent values and aims. The second diagram introduces a model, which was presented in the report 10 steps to 2013+ and in which the different sectors of the politics of the Union would be closely linked.

One of the structural proposals put forward in the previous publications is a change to a new 5+5 year-long programme and budget period, extending to two terms of the commission. The idea behind this proposal is that a 7-year budget creates a situation in which every second parliament and commission is not directly involved in the process, which in turn reduces the efficiency of the activities and increases impact of the change from one budget to the next in terms of the goals and aims of Europe. A move to a five-year budget period would not serve this purpose, because the majority of the political goals of Europe are long-term in nature and thus a five-year period would not be sufficient for their attainment. A 5+5 year period would make it possible for each parliament and commission to influence activities significantly, yet ensuring that if significant disagreements were to arise, leading to a situation in which decisions cannot be made, the necessary financial and political framework would already be in place from the previous parliament and commission. This would significantly reduce the number of political dead ends* and would, in addition, ensure that at the national level, European politics would be in the agenda of each national parliament.

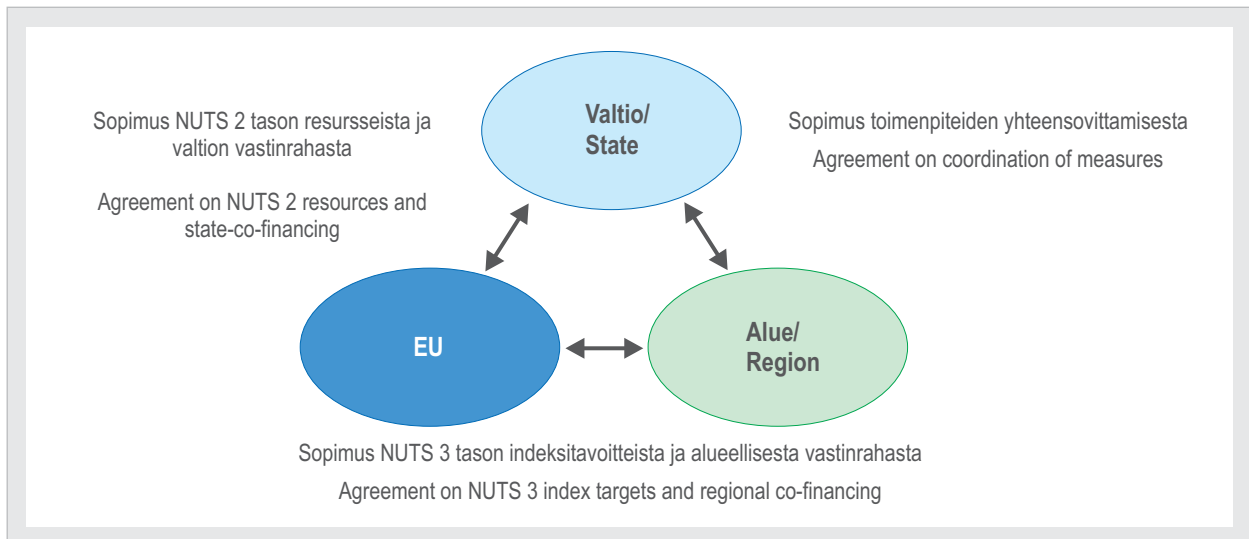
Raportissa ”10 steps to 2013+” esitettiin, että kilpailukykyyn saavuttamista tulisi mitata kilpailukykykymittareilla nykyisten kansantalouden yleismittareiden sijasta. Tämä mahdollistaisi ja loisi selviä kannusteita sellaisten ohjelmien laadinnalle, joiden tavoitteet ovat sekä seurattavissa että suoraan kilpailukykyyn kannalta analysoitavissa. Oheisessa kaaviossa on yksi yleisesti käytetty kilpailukykyyn mittamismalli. Mallin mukaan bkt-mittareilla määriteltäisiin oikeus korkeampiin tukitasoihin, mutta kilpailukykyindeksillä määriteltäisiin asetettavat tavoitetasot ja tehtäisiin komission ja alueiden väliset sopimukset resurssien suuntaamisesta ja tavoitteista. Tässä raportissa on rahoitukseen liittyvää yleistä puitteistoa arvioitu laajemmin ja ottaen huomioon myös Euroopan Unionin potentiaaliset uudet jäsenet.

In the report 10 steps to 2013+ it was suggested that the attainment of competitiveness should be measured with competitiveness indicators instead of the GDP indexes which are currently used. This would create incentives to draft programmes with objectives that can be directly observed and measured from the point of view of their impact on competitiveness. The graph below shows one commonly used model of competitiveness. According to this model, GDP measures would be used to determine the right for higher levels of aid and support, but the competitiveness index would be used to define the set levels of achievement. It would also be used to define agreements between the regions and the commission regarding the use of resources. This report evaluates the general financial framework from a broader perspective, taking into account also the potential new members of the European Union.

Lissabonin sopimuksen muotoilut korostavat läheisyysperiaatetta (toissijaisuusperiaate). Tämä lisää tarvetta määrittellä hallinnon eri tasojen roolit nykyistä selkeämmin. Roolit ovat erilaiset ja niiden pitääkin olla erilaiset. Aiemmissä raporteissa on kuvattu kolmikantaisuutta hallinnon tasojen osalta niin, että kaikilla tasoilla olisi selvä funktio ja rooli.

The drafting of the Lisbon treaty emphasises the principle of closeness (secondary principle), which in turn increases the need to determine more clearly the role of different administrative levels. The roles are different and they should be different. The earlier reports describe the tripartite structure of governance so that each level would have a clear function and role.

2. UUSI ALUEPOLITIikka

Lissabonin sopimus, jonka odotettiin astuvan voimaan ennen Irlannin kansanäänestyksen tulosta vuoden 2009 alussa, tulisi vaikuttamaan alueiden asemaan eurooppalaisella areenalla merkittävästi. Samalla sopimus lisäisi merkittävästi unionin demokraattista vastuuta vahvistamalla Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien roolia.

Myös kansalaisten oikeuksien vahvistuminen näkyisi uuden sopimuksen myötä. Kansalaiset voisivat paremmin valvoa unionin toimintaa lisääntyneen demokraattisen vastuun myötä. Lisäksi EU:n perusoikeuskirjasta tulisi oikeudellisesti sitova. Kansalaisille annettu aloiteoikeus sallisi kansalaisten tehdä ehdotuksia asioista, joissa heidän mielestään tarvitaan unionin säädöstä perussopimusten soveltamiseksi.

Lissabonin sopimus vahvistaisi solidaarisuuteen perustuvaa ja kansalaisia lähellä olevaa unionin aluepolitiikkaa. Se edistää ”taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta sekä jäsenvaltioiden välistä yhteisvastuuta”. Sopimus nostaa alueellisen yhteenkuuluvuuden yhdeksi Euroopan unionin perustavoitteista taloudellisen ja sosiaalisen periaatteen rinnalle. Myös subsidiariteettiperiaatteen laajentaminen koskemaan paikallista ja alueellista tasoa, tehokkaampi aluetason konsultaatio ja uuden lainsäädännön vaikutusarviointi alue- ja paikallistasolle merkitsevät alueiden merkityksen kasvamista EU:ssa.

2. NEW REGIONAL POLICY

The Lisbon Treaty, that was expected, prior to the result of the Irish referendum, to become into force at the beginning of 2009 would have significantly influenced the role of regions in the European arena. The treaty would, at the same time increase the democratic responsibility of the Union by strengthening the role of the European parliament alongside that of national parliament.

With the new treaty the rights of Europeans would also be strengthened. The increased democratic responsibility would give people an opportunity to monitor activities undertaken by the Union more closely. In addition the EU Charter of Fundamental Rights would become legally binding. The right of initiative given to the people would allow all Europeans to make proposals on issues that, in their opinion, require a directive in order for basic agreements to be applied.

The Lisbon treaty would enhance a European regional policy that is based on solidarity and which would be close to the people. It will promote “economic, social and regional solidarity and joint liability between member states”. The treaty adds regional solidarity as one of the main objectives of the European Union, alongside economic and social principles. By extending the subsidiarity principle to include also local and regional levels, by more efficiently consulting the regions and by transferring the impact study of new legislation to the local and regional level, the importance and influence of regions in the EU will be substantially increased.

”Viisasten ryhmä” ja uusi aluepolitiikka

Eurooppa-neuvosto perusti riippumattoman mietintäryhmän auttaakseen unionia ennakoimaan tulevaisuuden haasteita vuosille 2020 - 2030. Ryhmän tehtävänä on ottaa kantaa niihin keskeisiin kysymyksiin, joita Eurooppa tulee kohtaamaan tulevina vuosina. Tällaisia ovat *taloudellista menestystä ja sosiaalista vastuuta koskevan eurooppalaisen mallin vahvistaminen ja nykyaikaistaminen, EU:n kilpailukykyyn lisääminen, oikeusvaltioperiaate, kestävä kehitys Euroopan unionin perustavoitteena, maailmanlaajuinen vakaus, maahanmuutto, energia ja ilmastosuojelu sekä maailmanlaajuisten turvallisuuden, kansainvälisen rikollisuuden ja terrorismin torjunta*. Näiden tekijöiden ja kolmen eurooppalaiseen tulevaisuuteen liittyvän odotuksen - maailman halutuin elämäntapa, matalaenerginen toimintatapa ja kilpailukykyinen globaalissa toimintaympäristössä - välillä tuntuisi olevan voimakas korrelaatio.

The group of the wise and new regional policy

The European Council founded an independent think tank in order to enable the Union to anticipate the challenges it will face from 2020 to 2030. The group is to address those focal issues and questions that Europe will have to answer over the coming years. These include the enforcement and reform of a European model that will address economic success and social responsibility, the increasing of European competitiveness, the principle of a constitutional state, sustainable development as one of the principle goals of the European Union, global stability, immigration, energy and environmental protection and prevention of global insecurity, international crime and terrorism. These factors seem to be strongly correlated with the three basic expectations for the future of Europe –desirable lifestyle, energy saving way of life and competitiveness in a global operational environment.

POLICIES	The most wanted way of life Maailman halutuin elämäntapa	Low-energy way of life Matalaenerginen elämäntapa	Competitive global business environment Kansainvälinen kilpailukyky
Competitiveness-economic perfection Kilpailukyky ja taloudellinen suorituskyky	X	(x)	X
Energy Energia		X	X
Environment – climate Ympäristö - ilmasto	X		X
Sustainable development Kestävä kehitys	(x)	X	(x)
Social responsibility Sosiaalinen vastuu	X	(x)	
Immigration Maahanmuutto	X		X
Europe for citizens Kansalaisten Eurooppa	X	(x)	

Sen sijaan ryhmän kysymysten ja komission tehtävien välillä on alustavan tarkastelun perusteella selvästi vajaampi korrelaatio ja jos nykyistä aluepolitiikkaa ja sen välineitä verrattaisiin em. seitsemään teemaan, näyttäisi korrelaatio olevan jopa vielä sattumanvaraisempi. Selityksiä voi toki olla lukuisia, kuten se, että kysymysten ja olevien toimintojen ja aluepolitiikan välille ei edes saisi vetää liian suoria kytkentöjä.

Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä siihen, miten voidaan paremmin tavoittaa kansalaiset ja ottaa huomioon heidän odotuksensa ja tarpeensa. Mietintäryhmän tulee ottaa työskentelyssään huomioon todennäköinen kehitys Euroopassa ja sen ulkopuolella sekä tarkastella erityisesti sitä, miten unionin ja muiden alueiden vakautta ja vaurautta voitaisiin parhaiten edistää pitkällä aikavälillä.

However, based on preliminary observations, the correlation between the questions posed by the think tank and the functions of the commission seem to be considerably lower and becomes totally arbitrary when the current regional policy and the means available to it are compared with the seven themes that were listed above. The possible explanations to this are numerous and it could be argued that there should not even be a direct link between the questions, existing functions and regional policy.

Special attention should be given to the way in which citizens can more easily be reached and how their expectations and needs can be better taken into consideration. The think tank should, in its work, make allowances for possible developments in Europe and outside its borders and moreover it should consider how the stability and growth of the union as well as other regions could be assured in the long run.

Yksi suurimmista ja kiinnostavimmista haasteista Euroopalle tulee olemaan asemansa määrittäminen globaalissa toimintaympäristössä. Kohdattavat haasteet ja vaatimukset ovat kovin erilaiset kuin kuluneina vuosikymmeninä kohdatut. Erityisen suuria muutoksia ovat maailmanlaajuinen ympäristöpolitiikka, useiden suurten vapaasti kilpailevien talousalueiden muodostuminen ja erityisesti maailman väkirikkaimpien maiden nousu merkittäviksi toimijoiksi. Olemme pohtineet tätä muutosta tämän puheenvuorosarjan ensimmäisessä osassa ”Europe 2013+” ja muutoksen asettamia haasteita toisessa kirjoituksessa ”10 steps to 2013+”.

Kilpailukykyisyys ja taloudellinen suorituskyky

Kilpailukykyisyys ja taloudellinen suorituskyky ovat keskeisimpiä länsimaisen yhteiskunnan lähtökohtia, mutta näiden tarkempi määrittely on jo hyvin voimakkaita ristiriitoja ja poliittisia näkemyksiä herättävä asia. ”10 askelta vuoteen 2013+” puheenvurossamme määrittelimme kilpailukykyisyyden ja sen kehittämisen niin, että tarkastelualueittain arvioidaan sellainen toimenpiteiden kokonaisuus, jolla alueen suhteellinen kokonaiskilpailukyky voisi kohota eniten. Ajatuksena oli toimintatapa, missä kilpailukykyvyltään heikompien alueiden mahdollisuuksia avautuu menestyksekkäästi globaalille kilpailulle vahvistetaan käyttämättä kilpailua vääristäviä tukia tai kilpailua rajoittavia protektionistisia välineitä. Ajattelumallina oli kilpailukykyyn ostaminen ja tulosten mittaaminen alueittain sovitavana kilpailukykyyn indeksimuutoksena. Oleellista menettelytavassa oli se, että alueille jää riittävä mahdollisuus oivaltaa ja löytää parhaiten vaikuttavat keinot muutoksen saavuttamiseksi.

Kilpailukykyyn ja eurooppalaisen elämäntavan yhdistäminen tulee vaatimaan huolellista erilaisten arvojen yhteensovittamista. Tuottavuuden osalta aikayksikköä kohden tehty tuottavuuden arvio soveltuu eurooppalaiseen arvoympäristöön paremmin kuin kokonaistuottavuus. Toinen erityisen tärkeä ulottuvuus tulee olemaan kyky sitoa palveluiden ja tavaroiden tuotantoon sellaisia uusia innovaatioita, älyä ja arvoja, jotka mahdollistavat kilpailuareenan valinnan korkeampikatteiseksi ja pois vallitsevilta normirajoilta. Minimi ei ole maksimi eikä maksimi minimi. Kolmas ulottuvuus tulee eittämättä liittymään vallitsevaan sosiaaliseen malliin ja kansalaisyhteiskuntaan ja sen toiminta-arvoihin.

Tiivistäen voisi todeta, että eurooppalaiselle kilpailukykyvylle ei tule riittämään hintakilpailukyky, vaan tämän lisäksi tulee erityisesti korostumaan erilaisuus ja tuotteisiin ja palveluihin liittyvät arvot.

Energia

Energia tulee olemaan globaalien politiikan ytimessä monet tulevat vuosikymmenet. Eurooppalaiselta tarkastelukanalta katsottuna jotkin tekijät poikkeavat muusta maailmasta. Yksi merkittävimmistä tekijöistä tulee olemaan se, ettei Euroopan tulevaisuutta voida rakentaa energiaomavaraisuus-

The biggest and most interesting challenge for Europe will be the determination of its place in the global operational environment. The challenges and expectations it will face will be significantly different from those in the past. The most notable changes are caused by global environmental policy, the formation of several large, free market orientated areas and the increasingly important role of the most populous countries in the world. We have looked at this change in the first part of this series of publication, Europe 2013+, and the challenges created by the change in the second part, 10 Steps to 2013+.

Competitiveness and economic capacity

Competitiveness and economic capacity are the main basis of a western style society, but any attempt to provide a more precise definition of these concepts faces serious discordances and strongly different political views. In 10 Steps to 2013+ we defined competitiveness and its enhancement as a functional entity that will increase the overall competitiveness of a region the most, will be defined to include different, observable units. The aim was to choose practices that will enable weaker regions, in terms of competitiveness, to open up to global competition without the use of distortionary subsidies or protective measures. Competitiveness would be bought and results measured as an index change that would be regionally defined and agreed upon. What was important in the procedure was the ability for regions to discover and recognise the measures that are most suitable and efficient.

Integration of competitiveness and European lifestyle will require a careful coordination and reconciliation of different types of values. In terms of productivity, the European value system is better suited for measuring productivity in unit terms rather than for measuring overall productivity. Another important dimension will be the ability to increase innovation, intelligence and values in the production process of goods and services so that the chosen competitive arena will provide higher returns and reach beyond the status quo. The minimum is not the maximum and maximum is not the minimum. The third dimension will include the prevalent social model and civic-society and its values.

To summarise, it could be said that price competitiveness will not be enough for European competitiveness but in addition diversity and values attached to goods and services will be of great importance.

Energy

Energy will be at the heart of global politics for future decades. From the European point of view there are aspects that differ from the rest of the world. One major factor is the inability of Europe to be self-sufficient in energy production, and thus it cannot build its future based on this assumption until an alternative solution to the use of oil and

den varaan tai ainakaan ennen kuin öljyn ja muun fossiilisen polttoaineen todellisesti korvaava ratkaisu on löytynyt. Toinen tulee olemaan se, ettei Euroopalla näillä näkymin ole energian hintaetua verrattuna kilpaileviin talouksiin, vaan mahdollisesti päinvastoin. Kolmas haaste tulee olemaan se, ettei eurooppalainen arvoperusta pidä mahdollisena ympäristöllisten arvojen uhraamista tulevan vaurauden saavuttamiseksi.

Näistä lähtökohdista seuraa ainakin seuraavat kolme eurooppalaista haastetta; Ensinnäkin radikaali lisäys energiaan liittyvään T&K panostuksiin ja kokeiluihin. Toiseksi eurooppalaisen yhteiskunnan ja sen yhdyskuntarakenteen kehittäminen niin, että muuta maailmaa vähemmän energiaa kuluttava elämäntapa on mahdollinen ja haluttu. Kolmantena, ja ehkä vaikeimpana, haasteena tulee olemaan koko Euroopan ja kaikki sen merkittävät väestökeskittymät kattavan vähäenergisien liikennejärjestelmän luominen.

Ympäristö, ilmasto ja kestävä kehitys

Ilmaston lämpenemisen hidastaminen, pysäyttäminen ja vahinkojen korjaamisen ketju on ollut niin laajalti esillä, että tässä yhteydessä nostetaan esiin vain kaksi ilmastoon ja ympäristöön liittyvää ulottuvuutta. Ensimmäinen on mahdollisimman nopea ilmaston muutoksen estämisen huomiioon ottavan toimintamallin jalkauttaminen osaksi kaikkea paikallista ja alueellista kehittämistyötä ja toimintatapojen uudistamista. Alalla on koordinoitun ja keskitetyn politiikan rinnalla sekä tilaa että tarvetta uusille innovaatioille sekä tehdyn tutkimustyön erilaisille sovelluksille. Toinen näkökulma on yleinen ympäristöpolitiikka ja sekä luonnon-ympäristön että rakennetun ympäristön laatu. Tämän osa-alueen panostukset vastaavat hyvin eurooppalaisia arvoja ja perintöä.

other fossil fuels has been discovered. Furthermore, Europe will not have the price advantage of energy, available to its opposing economies, but it is very possible that the situation is the reverse. Also the European value system will not allow environmental preservation to be sacrificed for future wealth.

From these premises there are three challenges that follow: firstly significant increase in energy related R&D. Secondly the development of European society and its structures so that a lifestyle that is less energy consuming than that of the rest of the world is not only possible but also desirable. The third and probably most difficult challenge to overcome is the creation of a low-energy transport infrastructure that covers the whole of Europe.

Environment and climate

The slowing down of global warming, bringing it to a halt and the reparation of the damage that has already been caused are so widely discussed that only two aspects related to the environment and climate will be put forward. The first one is the adoption of a functional model that leads to the fastest possible prevention of climate change in all local and regional development work and the reform of current practices. In this there is scope and need for innovation and for different applications of already existing research, alongside with coordinated and centralised politics. The second aspect is a common environmental policy and improvement of the quality of natural and artificial environments. Investments in these reflect well the existing European values and heritage.

Kestävän kehityksen ulottuvuus tulee olemaan erityisen haastava suhteessa kilpailukykyisyyteen, koska pitkäketoisten vaikutusten arviointi markkinoilla on vaikeaa. Hyvinkin pienet diskontattujen haittojen tai hyötyjen arviopäätarkkuudet vaikuttavat merkittävästi eri vaihtoehtojen edullisuuteen. Tässä raportissa ei puututa aiheeseen muuten kuin toteamalla aiheen suuri tarve tieteelliselle tutkimukselle ja pohdinnalle.

Ongelma ympäristöpolitiikan osalta on kuitenkin siinä, että nykyisen koordinaation oloissa yhteisten linjausten ja sitoumusten täytäntöönpanovaje on ilmeinen. Ongelmana on jäsenvaltioiden intressien erilaisuus. Ilmastopolitiikkaa koskevat linjaukset muuttavat tilannetta niin, että myös laajempi yhteinen toimintamalli voi olla mahdollinen.

Sosiaalinen vastuu

Sosiaalisen vastuun ulottuvuus saattaa muodostua yhdeksi Euroopan tulevaisuuden suurimmista haasteista. Eurooppalainen malli perustuu koko väestön kykyjen hyödyntämiseen ja kohtuulliseen laajaan yhdessä kannettuun vastuuseen. Näin malli poikkeaa huomattavasti muualla maailmassa toimivista sosiaalisista malleista. Tämän mallin ilmenemismuotoja ovat mm. ympäristöpolitiikan osalta asumisrinteemme, joukkoliikenteen asema ja arvostus.

Euroopassa on globaalisti arvioituna poikkeuksellisen laaja julkisesti rahoitettu sosiaalinen turvajärjestelmä, alhainen korruptio ja demokraattiset keinot vaikuttaa yhteisiin asioihin.

Sosiaalisen vastuun kenttä näyttäisi liittyvän jatkossa yhä voimakkaammin osaamiseen, koulutukseen, tietoyhteiskuntaan, innovaatioihin, demokraattisiin kansalaisyhteiskunnan rakenteisiin kaikilla hallinnon tasoilla ja samaan aikaan varsin suureen yksilöllisten erojen, vapauksien ja oikeuksien kirjoon.

Yksi eurooppalaisen mallin lähtökohta on se, ettei mitään väestöryhmää tai kansanosaa jätetä yhteiskunnan ulkopuolelle. Suurimpia haasteita tämän näkökulman kannalta ovat erityisesti urbaaneimmissa yhteisöissä rodulliset, etniset, uskonnolliset ja taloudelliset syrjäytymiset tai gettoutumiset. Kautta EU:n on myös ikääntymisen, koulutuksellisen ja ammatillisen syrjäytymisen uhkia.

The link between competitiveness and durable development will be especially demanding because it is difficult to measure long-term effects in the market. Even the smallest inaccuracies in the discounted costs and benefits will significantly influence the affordability of different options. In this report the issue will not be considered further but it is noted that there is a great need for scientific research and thinking.

The major problem in environmental policy is the apparent deficiency in the implementation of guidelines and agreements, under the current system of coordination. This is caused by the different interests of the different member states. Environmental policies can alter the situation so that more wide-ranging, common modes of operation could be possible.

Social responsibility

The extension of social responsibility could potentially become one of the major challenges facing Europe in the future. The European model is based on the utilisation of the skills of the whole population and on reasonably broad, shared responsibility. Thus it differs greatly from the social models prevalent in other parts of the world. In relation to environmental policy, it is most obvious in, for example, lifestyles and in the appreciation and prevalence of public transport.

Europe has, in a global scale an exceptionally broad, publicly funded social safety system, low level of corruption and democratic means available to influence different issues.

In the future, social responsibility seems to be more strongly linked with skills, education, information society, innovations and with democratic structures of civic-society at all levels of governance. At the same time it is accompanied by notable individual differences and a large variety of rights and freedoms.

One of the bases for the European model is that no societal group or section of the population is left outside the society. One of the major concerns from this point of view is, especially in the urban context, the marginalisation of racial, ethnic, religious and economic minorities or the formation of separate ghettos. In all EU countries the risk of age related, educational or occupational marginalisation also exists.

Maahanmuutto

Eurooppaan muuttaneiden ja muuttavien ihmisten määrä on merkittävä. Eräissä EU-maissa siirtolaisuuteen liittyvä keskustelu on voimakkaasti ongelmakeskeistä, osassa keskustelu on hyvin tarvelähtöistä ja osin keskustelu nojautuu voimakkaasti Euroopan ikääntymisen tuomiin haasteisiin ja eri alojen kohtaamiin työvoiman saatavuusongelmiin.

Muuttoliike EU-alueelle ja EU-alueen sisällä on ollut joidenkin maiden osalta siinä määrin merkittävää, että sen on arvioitu vaikuttavan myös pitemmän ajan väestökehitykseen ja talouden kasvupotentiaaliin. Selkeimmin EU:n ulkopuolelta tulevasta muuttoliikkeestä lienee hyötynyt Espanja. Sisäisen muuttoliikkeen vastaanottajina ovat olleet erityisesti Britannia ja Irlanti. Sen sijaan ei ole juurikaan kiinnitetty huomiota lähettäjämaitiin, joita ovat olleet mm. Puola ja Baltian maat. Erityisesti viimeksi mainittujen maiden kannalta kehitys saattaa osoittautua vahingolliseksi sekä lyhyellä aikavälillä kireiden työmarkkinoiden että pitemmällä aikavälillä kasvupotentiaalin heikkenemisen takia. Uusi jäsenvaltioiden ikärakenne ei ole vanhoja jäsenvaltioita edullisempi.

Tässä kirjoituksessa on pidetty yleisinä lähtökohtina seuraavia asioita;	
1)	Maahanmuutto on sinänsä myönteinen asia ja kuvaa alueen houkuttelevuutta, mutta samalla maahanmuuton tulisi olla järjestäytyneen yhteiskunnan itselleen luomien sääntöjen puitteissa tapahtuvaa.
2)	Maahanmuutto ei ole ratkaisu Euroopan ikääntymiseen, vaan siihen liittyvät haasteet tulee kohdata ensisijaisesti rakenteellisin uudistuksin ja muutoksin.
3)	Viimeisenä lähtökohtana ovat globaalin toimintaympäristön asettamat vaatimukset, jossa kansainvälisen työnjaon myötä siirtolaisuus voi olla tehokas keino toiminnallisista kapeikoista johtuvien henkilöstötarpeiden tyydyttämisessä, mutta siirtolaisuus ei saa siitä huolimatta luoda kaksijakoista Eurooppaa.

Maahanmuuttajien integroituminen yhteiskuntaan edellyttää, että maahanmuuttajan oma identiteetti säilyy ja uusi eurooppalainen identiteetti muodostuu. Suurimpia esteitä tälle kehitykselle ovat kantaväestön voimakkaat ennakkoluulot, maahanmuuttajien oleellisesti kantaväestöä alhaisempi työllisyys sekä usein gettoutumista vastaavat asuinolot. Tähän aihepiiriin ei tässä puheenvuorossa puututa muuten kuin ohjelmarakennetta kuvaavissa osissa ”globaali integraatio” termin puitteissa.

Immigration

The number of immigrants in Europe and the current rate of immigration are substantial. In some EU countries the discourse related to immigration is strongly focused on problems, whereas in others the starting point is the question of needs. A part of the discussion puts emphasis on the challenges brought by aging populations and the shortage of labour force in certain sectors.

Exodus into the EU and within the EU has been, for some countries so significant that it has been expected to have an impact also on the long-term demographic development and economic growth potential. Spain seems to have benefited the most from immigration from outside the EU. The major recipient countries for immigrants originating from within the EU are UK and Ireland. On the contrary, very little attention has been paid to the countries from which people emigrate, such as Poland and the Baltic countries. Especially for the latter countries the current development can turn out to be extremely harmful, because of decreasing labour supply in the short run and growth potential in the long run. The populations in the new adherent countries do not have a more favourable age structure than the old member states.

The starting points for this report are as follows;	
1)	Immigration is a positive phenomena and highlights the attractiveness of a region. Yet, immigration should occur within the framework and system of rules created by the organised society itself.
2)	Immigration is not a solution to the problems caused by aging populations in Europe but these issues should be addressed by structural reforms and adjustments.
3)	The last question relates to the demands caused by a global operational field, in which migration can be, due to international division of labour, an efficient way to solve labour market bottlenecks. Yet, migration cannot lead to the creation of a bipolar Europe.

The integration of immigrants into the society requires the preservation of the identity of the immigrant alongside the creation of a new, European identity. The major barriers in this development are the strong preconceptions of the autochthonous population, a lower employment rate among immigrants and often also living conditions that resemble ghettos. This theme will not be discussed further in this publication, except in the framework of programme structures, under the term “global integration”.

Kansalaisten Eurooppa

Lissabonin sopimuksen lähtökohdat sitovat eurooppalaisen arvomaailman Euroopan historian vanhoihin demokraattisiin arvoihin, kansalaisten asemaan ja moniarvoista toimintaympäristöä arvostavaan elämän malliin. Kansalaisyhteiskunnan ja sosiaalisen vastuun toimintatavoilla on paljon yhteistä. Molemmat perustuvat jokaisella kansalaisella oleviin oikeuksiin ja yhteiseen päätöksentekoon yhteisissä asioissa.

Monimutkaistuvassa Euroopaassa on usein korostettu läheisyysperiaatetta, mikä näkyy myös Lissabonin sopimuksen määrittelyissä. Läheisyysperiaatetta tulee jatkossa soveltaa kansallisvaltioita pienemmilläkin alueilla. Tältä osin Euroopan Neuvoston alue- ja paikallishallinnon kongressin valmistelussa oleva aluetason demokraattista asemaa koskeva julistus on tulossa hyvinkin oikeaan aikaan. Kansalaisyhteiskunnan ehdottomia periaatteita ovat todelliset kansalaisten tavoitettavissa oleva toimivalta ja oikeudet. Tämän johdosta tulevan ohjelmakauden valmistelussa tulee pitää täysin kirkkaana mielessä se, että Euroopan noudattamat politiikat voivat kohdata kaikki eurooppalaiset, toimenpiteiden tulee olla todellisia sekä kooltaan että alueelliselta ja paikalliselta ohjattavuudeltaan.

Tällä lohkokolla tulee korostumaan myös tietoyhteiskunnalle luotavat mallit, koulutus koko elämän kestäväksi oikeutena ja mahdollisuutena, demokraattinen vaikuttaminen Eurooppapolitiikan täytäntöönpanoon kaikilla hallinnon tasoilla, kansalaisten tasa-arvoisuus ja julkisen hallinnon hyvä hallintotapa.

Citizens' Europe

The premises for the Lisbon treaty attach the European set of values to historical democratic principles, the role of citizens and to a lifestyle that respects an operational environment with multiple value systems. The practices of a civic-society and social responsibility have a lot in common. Both are based on the rights of each citizen and a process of shared decision making in common matters.

In an increasingly complicated Europe subsidiarity principles are often emphasised and this is evident also in the definitions of the Lisbon treaty. The subsidiarity principle should be, in the future, be applied also in areas smaller than the sovereign state. From this point of view the drafting of a declaration for the democratic role of regions, initialised by the European Council's local and regional congress, is very timely. One of the unconditioned principles of a civic-society is jurisdiction and rights that are truly accessible to the citizens. Due to this it is has to be made clear, when preparing for the next operational period that all policies implemented in Europe must reach all Europeans. In addition, all operations ought to be tangible in terms of size and local and regional manoeuvrability.

This section will inevitably focus also on models created for an information society, education as a lifelong right and possibility, democratic lobbying on the implementation of European politics and policies at all levels of governance, equality of people and good polity of public administration.

3. KILPAILUKYKYISYYS GLOBAALISSA TOIMINTAYMPÄRISTÖSSÄ

Globaalin toimintaympäristön lähtökohtia ovat esimerkiksi työvoiman saatavuus globaalisti, kaikkialla olevat pääomat, työnjaon uudenlaiset muodot, nopeasti muuttuva taloudellinen ympäristö ja erilaiset lähtökohdat kilpailevien alueiden välillä. Työvoiman rooli korostuu tavalla, missä työvoima voi liikkua, mutta erityisesti työ liikkuu nopeasti työvoiman perässä. Suurin syy tähän on se, että työvoimaan liittyvät säädökset ovat aluekohtaisia. Tästä seuraa se, että työtä siirretään alueelle, missä sekä työn ehdot että työvoiman saatavuus vastaavat parhaiten kulloiseenkin tarpeeseen. Työvoiman liikkuminen liittyy erityisesti tilanteisiin, missä työtä ei voida siirtää.

Globaalissa maailmassa verkostot kilpailevat yksittäisten toimijoiden sijasta. Työtä ja osaamista kootaan monitoimipisteisiin verkkoihin niin, että kokonaisuus vastaa kulloistakin tarvetta. Tämän johdosta verkot eivät ole stabiileja, vaan alati muuttuvia verkostoja, jotka optimoivat itse itsään. Tällainen avoin toimintaympäristö pystyy muuttamaan toimintatehoaan merkittävästi ja tekemään saman työn eri osia rinnakkain paremmin kuin perinteiset peräkkäisiin toimintavaiheisiin perustuvat rakenteet. Työn uudet muodot edellyttävät myös uudenlaista työnjakoa toimijoiden, alueiden ja yksilöiden osalta.

Eurooppalainen rooli kansainvälisessä kilpailussa ja työnjaossa tulee lisäämään edelleen osaamisen merkitystä. Kaikki sellainen työ, joka on paikkariippumatonta, pyrkii hakemaan mahdollisimman edullisen paikan globaalisti.

Tähän mennessä vain avoimesti globaalisti kilpailevat alat ovat joutuneet täydelliseen kilpailuun tuottavuudesta ja tehokkuudesta ja erityisesti järjestelmätasolla. On syytä olettaa kilpailun tulevan asteittain koko yhteiskuntaan sosiaali- ja terveyspalveluita sekä julkisia palveluita myöten. Erityisesti tietotekninen kehitys tulee mahdollistamaan perinteisesti hyvinkin paikkaan sidottujen palveluiden muuttamisen paikkariippumattomiksi. Ilmiön parhaita puolia on se, että ikääntymisestä aiheutuvan palveluiden kysynnän kasvun ja vähenevän työvoiman tarjonnan välinen kuilu on todennäköisemmin ratkaistavissa.

Muutokset tulevat edellyttämään kaikkein konservatiivisimmiltakin aloilta poikkeuksellisen suurta muutosvalmiutta, kykyä tehdä palvelu- ja tuoteinnovaatioita ja löytää uusia oivalluksia. Kulttuurisesti yksi suurista haasteista tulee olemaan tekemättä jättäminen ja vanhasta pois oppiminen.

3. COMPETITIVENESS IN A GLOBAL OPERATIONAL ENVIRONMENT

The basis for a global operational environment include for example global availability of labour, cross-border access to capital, new forms of division of labour, a rapidly changing economic environment and different starting points in the various, competing economic regions. The role of the labour force gets accentuated so that it can move but jobs follow the workforce. The biggest reason for this is the locality of labour regulations. This leads to a situation in which work is transferred to locations where both the regulatory environment and the supply of labour respond best to the current need. Movement of the labour force relates closely to situations in which jobs are not mobile.

In a global world, networks compete with unitary actors. Jobs and skills are reassembled into networks of multiple branches so that the entity responds to current needs. Due to this, groupings are not stable but constantly changing networks that optimise themselves on a regular basis. This kind of open operational environment can efficiently modify its production capacities and handle multiple, parallel tasks better than traditional productive frameworks that rely on consecutive steps. The new modes of operation also require a different division of labour between actors, regions and individuals.

The importance of skills in international competition and division of labour will be increased due to the role of the European worker. All work that is not location specific will seek the globally most affordable site.

Until now, only sectors that have been open to global competition have been forced to fully compete in productivity and efficiency and especially at the system level. It can be expected that this competition will become a part of the whole society, including social- and healthcare services and the whole of the public sector. Progress in information technology especially will allow traditionally location specific services to become internationally mobile. The beneficial side of this phenomenon is the possibility it offers for filling the gap between the growing demands following the aging of the population and the decrease in labour supply.

The current changes will require, from the most conservative sectors, exceptional readiness for restructuring as well as service and product innovation and willingness to find new solutions. In cultural terms the most difficult challenge will be moving away from old habits and processes and leaving undone aspects of work that are no longer necessary.

4. LAAJA VAI TÄYDENTÄVÄ ALUEPOLI- TIikka?

Yhtenäismarkkinat on tehokkain keino vastata globalisaation tuomiin haasteisiin. Keskeistä on pienentää eroa yhtenäismarkkinoiden potentiaalin ja todellisuuden välillä. Erityisesti verkkotoimialojen, kuten liikenteen, televiestinnän ja energiapolitiikan avautuminen on saatettava loppuun.

Euroopan tason aluepolitiikkaa ei pidä nähdä ainoastaan hankkeiden ja projektien rahoittamisena vaan sillä on, oikein suunnattuna, ratkaisevan tärkeä tehtävä laajojen sisämarkkinoiden sekä talous- ja rahaliiton täydentäjänä.

Sektoripolitiikat vs. poikkialuehallinnolliset politiikat

Aluepolitiikan suurin hyöty saadaan sellaisilla toimintatavoilla, joilla voidaan käyttää ensinnäkin monia erilaisia keinoja samanaikaisesti sekä luoda uudenlaisia sektori- ja alueelliset rajat ylittäviä kytkentöjä ja verkostoja. Yksittäiset toimenpiteet voivat tällöin olla sektoripolitiikan keinoja käyttävä tai täysin poikkialuehallinnollisia. Oleellista on se, ettei etukäteen tehdä valintaa sallituista muodoista, vaan sekä ohjelmatasolla että hanketasolla voidaan optimoida vaikutavuutta ja vastaavasti joustaa hallinnollisissa muodoissa ja käytännöissä. Toimintakehikosta muodostuu helposti jopa neliulotteisia - eli missä jonkin toiminnan sisäistä dynamiikkaa vahvistetaan, tuodaan ulkopuolinen poikkialuehallinnollinen interventio samaan kokonaisuuteen, syntyneitä uusia kytkentöjä vahvistetaan osaamisen tai innovaation keinoin ja lopuksi kytkeydytään laaja-alaisempiin kansainvälisiin rakenteisiin. Myös tämä toimintatapa suosii avoimia kehittämis- ja innovaatioympäristöjä.

4. ADVANCED OR COMPLEMENTARY REGIONAL POLICY?

The common market is the most efficient way to respond to the challenges created by globalisation. The key point for the Commission and the member states is the reduction of the gap between the potential and the actuality of the common market. The opening up of network based activities, such as transport, communication and energy policy has to be completed above all.

Regional policy at the European level should not be seen only as the financing of projects rather it has, when properly directed, a pivotal role in supplementing internal markets and the monetary and economic union.

Sectoral policy versus trans-sectoral policies

Regional policy is most efficient when using different modes of operation, which can be utilised simultaneously, and when new cross-sector and cross-regional links and networks are created. Individual procedures can then be either tools for sectoral policy or completely trans-sectoral. It is important that the selection of allowed processes is not made ex-ante but rather that impact is optimised at both programme and project level and that the respective administrative structures and practices are made flexible. The operational framework can easily become even 4-dimensional. This is because structures, which reinforce the internal dynamics of a given action, are linked through external trans-sectoral intervention into an entity. The organizations thus created are strengthened with skills and innovation and eventually integrated into wider, international structures. Also this mode of operation favours more open developmental and innovation environments.

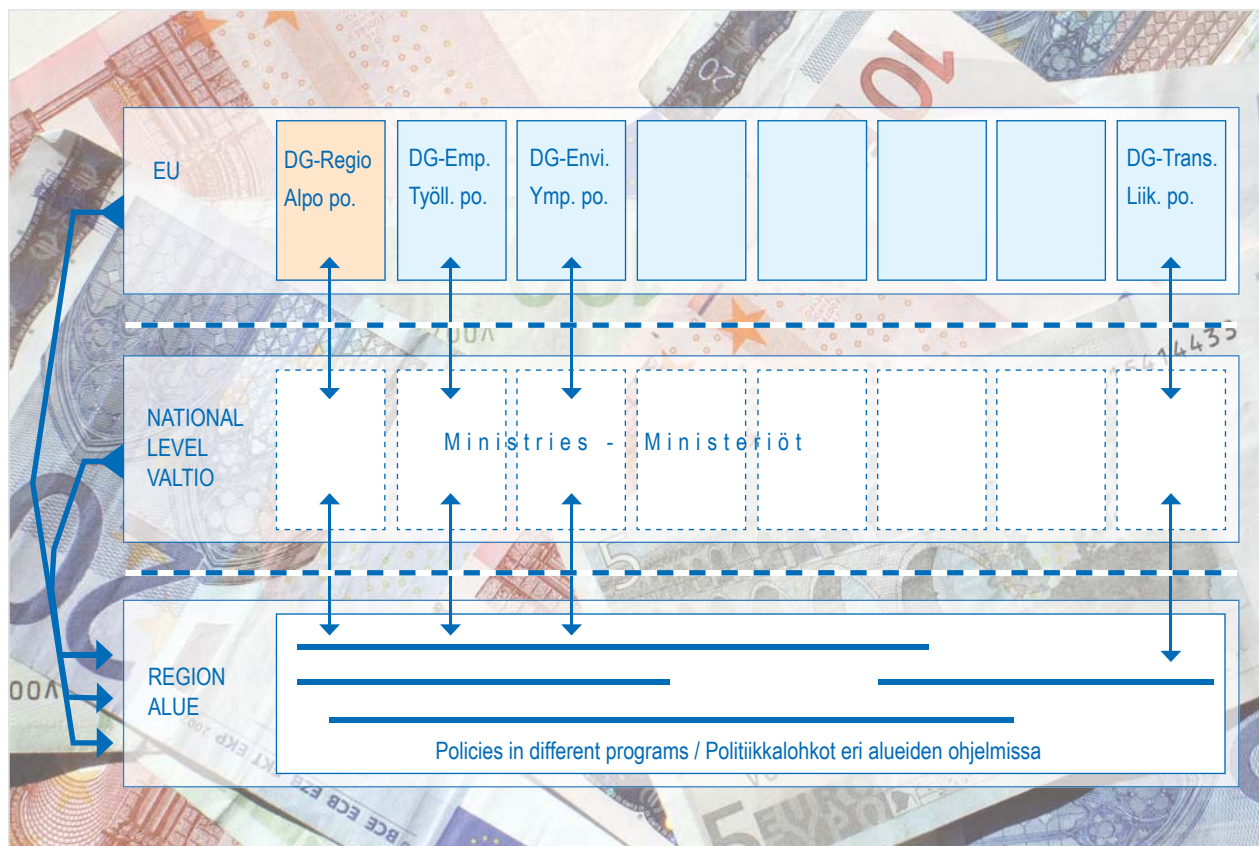

EU:n pääosastot; tavoitteet ja suhde alueelliseen kehittämiseen

Tämän raportin tavoitteena on parantaa aluepoliittisten toimenpiteiden ja samalla toimialalla olevien kansallisten ja eurooppalaisten toimijoiden synergiaa. Oheisessa kaaviossa kuvataan tilannetta, missä Euroopan aluepoliittinen rahoitus tulee ensisijaisesti joko aluepolitiikan pääosastolta (DG-regio) tai työllisyyden pääosastolta (DG-employment). Resursseja täydentävät kansalliset ja alueelliset panokset. Eri alueilla resurssit käytetään erilaisiin tehtäviin. Kaaviossa on esimerkkinä kuvattu ulkosuhteet. Alueatasolla toteutetaan maahanmuuttajiin liittyviä toimenpiteitä, mahdollisesti tuetaan työmarkkinoita rekrytoimalla työvoimaa EU:n ulkopuolelta jne. Tällaiselle toiminnalle antaa erinomaisesti lisätehoa riittävän laaja vuoropuhelu tavoitteista, keinoista ja projekteista EU:n ulkosuhteista ja siirtolaisuudesta vastaavien viranomaisten, kansallisten viranomaisten ja alue/paikallistason välillä.

EU Directorates – objectives and relationship with the development of regions

The objective of this report is to improve the synergy existing between different procedures in regional development and also that of local and European actors. The figure below presents a situation in which the majority of the financing for regional development in Europe comes from the department directly responsible for it - DG-Regio - or from the department for employment – DG-Employment. These resources are complemented by local and national inputs. In different regions, the resources are used for different purposes. The diagram below uses external relations as an example. The regional level supports work done with immigrants and bolsters the labour market by recruiting workers from outside the EU etc. These kinds of activities can obtain results more efficiently when an dialogue over goals exists; when tools and projects related to the external relations of the EU with the authorities responsible for migration exist, between local/regional and national authorities.

Alueellisen kilpailukykyyn vahvistaminen vaatii erilaisia toimenpiteitä, jotka kuuluvat luonteensa puolesta EU:n eri pääosastojen vastuualueelle. Jotta komission asianomaiset pääosastot ja jäsenvaltioiden politiikka yhdessä alueatasolla tehtävien toimenpiteiden kanssa vaikuttaisi mahdollisimman hyvin, on syytä kehittää niitä mekanismeja, jotka varmistavat riittävän tiedonkulun ja synergian. Parhaiten tähän voidaan päästä kehittämällä aiemmin kuvattua kolmikantamenettelyä.

Different activities that are to be undertaken in order to increase regional competitiveness are, by their nature, the responsibility of the different EU Directorates. In order for the Directorates and the policies of the member states, together with regional level procedures, to have the best possible impact, the mechanisms that ensure efficient transfer of information and synergy should be improved.

Kolmikantamenettelyn tärkeyttä lisää se, että alueiden erilaisuudesta, niiden kilpailuasetelmasta ja alueen strategioiden erilaisuudesta johtuen alueiden tekemät ohjelmalliset ratkaisut poikkeavat merkittävästi toisistaan. Aluepolitiikan rahoitusrakenteen vuoksi alueiden väliset panostukset ovat myös niin erilaisia, että kaikilla alueilla ei voi olla taloudellisista rajoitteista johtuen yhtä laajoja mahdollisuuksia.

Rakennerahastot ovat osaltaan nostaneet esille politiikkasektorien yhteensovittamisen ja organisaatioiden välisen yhteistyön parantamisen tarpeen. Rakennerahastojen tueman toiminnan luonne useita eri hallinnonaloja kattavana tekee siitä sisällöllisesti laajemman kokonaisuuden kuin perinteinen aluepolitiikka, vaikka samalla sen tarjoama rahoitus on usein murto-osa vastaavista kansallisista voimavaroista. Osarahoitusjärjestelmä on mahdollistanut, tai oikeastaan edellyttänyt, entistä laajapohjaisempaa yhteistyötä ja strategista kehittämistä monilla alueilla ja aloilla, joissa näitä ei perinteisesti ole ollut.

Politiikan toimivuus, tehokkuus ja vaikuttavuus riippuvat yhä enemmän eri sektorien sekä hallinnon ja politiikan tasojen onnistuneesta yhteensovittamisesta. Keskeiset kysymykset koskevat erityisesti sitä, missä määrin kansallinen ja eurooppalainen aluepolitiikka ovat yhdensuuntaisia, hallinnollisesti ja toiminnallisesti integroituvia tai eriytettyjä.

Se, että rahoitusresurssit ovat rajalliset, korostaa epäsuorien ja katalysaattorivaikutusten merkitystä sekä kansallisen aluepolitiikan, rakennerahastopolitiikan ja muiden relevanttien politiikkasektorien, erityisesti kilpailupolitiikan, mutta myös innovaatio- ja teknologiapolitiikan sekä koulutus- ja työllisyyspolitiikan, integrointia. Niiden tavoiteasettelun tulisi olla samansuuntaista keskenään – tämä on keskeinen edellytys tehokkaan ja tuloksekkaan politiikan aikaansaamiseksi.

The importance of the tripartite structure of governance is amplified by the fact that, due to regional disparities, their competitive position and regional strategies remain very different from each other, and the programme decisions they make vary. Also, due to limitations within the financing structures of regional policy, different choices exist for different regions.

The European Fund for Regional Development has, for its part, brought the need to improve cooperation between political sectors and organisation to the forefront. The fund supports functions that inherently cover different administrative areas and are thus broader ranging than traditional regional policy, even if at the same time the financing it offers is only a fraction of the input of national resources. The system of partial financing has made cooperation possible, at least on a broader basis, as well as enabling the formulation of strategy in many areas and sectors in which it did not previously exist.

The success of a policy, its impact and its efficiency depend increasingly on the successful combination of different sectors and different levels of administration. The integration, or otherwise, of national and European regional policy into the administration and activities is especially influential in this respect.

The fact that financial resources are limited emphasises the role of indirect impacts and those that act as catalysts. Additionally, it will be necessary to integrate national regional policy, the European Fund for Regional Development policy and other relevant policy sectors, especially that of competition policy but also those of innovation and technology, education, employment policies. They should have similar aims in order for there to be efficient and productive programmes.

5. KILPAILUKYVYN UUDENLAISET POLITIIKKALOHKOT

Huonosti uusiin tavoitteisiin sopivat politiikkalohkot

Jos työllisyyspolitiikan halutaan kohtaavan tämän vuosituhannen haasteita, on se fokusoitava laajemmassa mittakaavassa tukemaan työllisyyttä työntekijän eri elämänvaiheissa kuin suojelemaan jotain tiettyä työpaikkaa. Työmarkkinoilla pysymisestä ja työstä toiseen siirtymisestä tulisi tehdä helpompaa ja on tärkeää luoda joustavat ja turvalliset sopimusjärjestelyt uudenaikaisen työn organisoinnin yhteydessä.

Uuden talouden kasvun sektorit asettavat alueelliselle politiikalle uusia haasteita. Julkisen vallan politiikan painopisteiden tulisi suuntautua luomaan edellytyksiä uudenlaisen taloudellisen toimeliaisuuden juurtumiselle. Keskeistä ei saisi olla uusien projektien luominen, vaan pirstaleisen toimintakentän kehittäminen. Toimenpiteiden pääpainon tulisi olla uudenlaisen kasvualustan luomisessa, jossa yritysten ja niiden työntekijöiden viihtyvyys turvataan ja joka turvaa työvoiman ja koulutuksen korkean laadun.

Vuoden 2013 jälkeen on perusteltua käyttää eurooppalaiset resurssit eurooppalaisten tavoitteiden saavuttamiseen niin, että eri politiikkalohkot ovat tiukasti samoja tavoitteita tukevia ja niin, että kansalaisten osallistuminen voidaan varmistaa toteuttamalla kaikki ne toimenpiteet, jotka eivät vaadi täytäntöönpanoa jäsenvaltiotasolla tai EU-tasolla, alueellisella tai paikallisella tasolla. Tämän seurauksena on syytä karsia EU:n toimenpiteiden joukosta sellaiset toimenpiteet, jotka eivät vastaa enää tarvetta. Aluepolitiikan osalta suurimpia muutostarpeita tulevat olemaan elinkeinopolitiikkaan liittyvistä EU:n rahoittamista yritystuista luopuminen ja luontevammin kansalliselle tasolle kuuluva normaali työllisyyspolitiikka. Vapautuvan resurssin oikeampi kohde olisi tänä päivänä elinkeinoelämän kannalta säästöjen kautta toimintaympäristön tasapuolisuuden varmistaminen ja tukipanosin osaamisen, innovaatioiden ja tutkimuksen edistäminen kaikilla tasoilla; EU, jäsenvaltio, alue ja paikallinen taso sekä näiden toimijoiden voimakas verkottaminen. Menettely olisi nykyistä paremmat puitteet avoimille innovaatioympäristöille ja erilaisten yritysten kyvyille kasvaa ja kehittyä.

Työllisyyspolitiikan uudistaminen vastaamaan ikääntyvän ja kansainvälistyvän työelämän osaamisvalmiuksia ja mahdollisuuksia hakea läpi työuran uusia itselle paremmin sopivia työtehtäviä olisi merkittävästi uutta dynamiikkaa yhteiskuntaan.

5. NEW POLICY SECTORS OF COMPETITIVENESS

Policy sectors that do not match the new goals

If employment policies are to meet the challenges of this millennium they will have to, more broadly, support employment at each stage of the lifecycle of workers, rather than over the course of one specific job. Staying in the job market as well as moving from one job to another should be made easier. It is also important to create flexible and safe contractual environments when re-organising work.

Regions face new challenges because of the reformed sectors creating economic growth. The focus of public policies should be on creating the basis for the establishment of a new type of active economic behaviour. Emphasis should not be put on the creation of new projects but on the development of the fragmented operational backdrop that already exists. Activities must accentuate the creation of a new type of a basis for projects, which guarantees the success of companies and their employees and which assures a high quality of education and labour force.

After 2013, European resources can justifiably be used to achieve European goals so that that different policy sectors work towards the same objectives. The participation of citizens can be ensured by carrying out all procedures that do not necessarily require national or EU-level involvement at the local or regional level. Thus all procedures that are no longer necessary should be removed from the set of EU operations. In terms of regional policy the foremost areas needing change include the abandoning of EU-financed subsidies for companies that are included in livelihood policies, as well as employment policies that are better suited definition at the national-level. The resources that are thus made available for alternative use should be directed to the assurance of a more level playing field for operations and into supporting skills, innovation and research and development at all levels; the EU, all member states, regional and local and in the strong networking of all these actors. It would thus become possible to create better conditions for an innovative environment and to foster the growth and development of diverse enterprises.

Significant dynamism could be created by reforming labour policies so that they respond to the needs of an ageing and peripatetic working life. Workers should be able to search for more suitable opportunities and assignments throughout their working career.

Puuttuvat politiikkalohkot

Alueellisen kehittämisen uusia haasteita tulevat olemaan ympäristövaatimuksiltaan merkittävästi kiristynyt toimintaympäristö, joten on välttämätöntä luoda uusia työkaluja eurooppalaisen aluepolitiikan ja ympäristöpolitiikan synergialle aluetasolla.

Alue- ja rakennepolitiikan sekä kilpailukykypolitiikan osana ympäristö on hyvin kompleksinen ja vaikea elementti. Ensisijaisesti se tarkoittaa maailmanlaajuisia johtajuutta materiaalien vähäisemmässä käytössä, tuotantotapojen energiatehokkuutta ja kykyä luoda alaan liittyvää uutta osaamista. Kansalaisten tasolla tämä politiikkalohko tarkoittaa ensisijaisesti merkittäviä elämäntapamuutoksia vähäenergistä elämäntapaa kohti. Uudenlainen kilpailukyky edistävä ympäristöpolitiikka on hyvin innovatiivista, osaamisperusteista ja eurooppalaisia ydinarvoja samanaikaisesti vahvistavaa ja muuttavaa aktiivista, kaikki toimialat ja politiikkalohkot kattavaa.

Kansainvälinen toimintaympäristö tulee vaatimaan kansainvälisen joustavan elementin kytkemistä kaikkeen alueelliseen kehittämiseen. Monikulttuurinen ja -kielinen Eurooppa vaatii paremmin yhteen työskentelemään kykenevät verkostot kuin kilpailevat talousalueet.

Aluepolitiikka eurooppalaisen ympäristöpolitiikan ytimessä?

Kestävä kehitys nimetään perustuslaissa yhdeksi Eurooppa-hankkeen keskeisistä tekijöistä. Se pyrkii tyydyttämään nykyisten sukupolvien tarpeet heikentämättä tulevien sukupolvien mahdollisuuksia tyydyttää omat tarpeensa. Tästä syystä Euroopan unioni pyrkii edistämään tasapainoista talouskasvua, sosiaalista markkinataloutta sekä korkeatasoista ympäristönsuojelua ja ympäristön laadun parantamista. Velvollisuus sisällyttää ympäristönäkökohdat kaikkiin unionin politiikkoihin vahvistetaan perustuslaissa yhdeksi perusoikeuksista.

Sosiaalinen malli

Vaikka Euroopalla on laajalti yhtenevä käsitys hyvästä sosiaalisesta mallista, on jokaisella jäsenmaalla ja jopa tätä pienemmälläkin alueella omanlainen mallinsa. Samoilla alueilla myös poliittiset mielipiteet määrittävät sosiaalisen mallin kovin monella tavalla. Aluepolitiikan onkin oleellista luoda hankkeita ja politiikkaa niin, että mallit tukevat yleisiä periaatteita ja eurooppalaisia demokraattisia arvoja, mutta ovat vahvasti paikallisiin yhteisöihin sidottuja.

Missing policy sectors

One of the new challenges facing regional development will be a more environmentally demanding and tightening operational setting and thus it is necessary to create new tools for the synergy of European regional and environmental policies, at the regional level.

Environment is a complex and challenging element of regional and structural policy, as well as having an impact upon competition. Primarily, it requires global leadership to minimise the use of resources, to encourage energy efficient production methods and to create new skills and know-how. At the individual level this implies significant lifestyle change, leading to less wasteful use of energy. Environmental policy that supports modern competitiveness is active, innovative and skills-based while strengthening and modifying core European values, as well as being pervasive throughout operations and policy.

International operational setting will require flexibility in all regional development. A multicultural and multilingual Europe requires networks that are capable of cooperation rather than different, competing economic zones.

Regional policy at the heart of European environmental policy?

Sustainable development is cited in the constitution as one of the integral parts of the European project. This project aims to fulfil the needs of current generations without impairing the ability of future generation to enjoy the same fulfilment. Because of this, Europe strives to balance economic growth, market socialism, high-level environmental protection and improvement of the quality of the environment. The duty to include an environmental aspect in all Union policies is listed in the constitution as a fundamental necessity.

Social model

Even if Europe broadly has a common understanding of a good social model, the member states and their constituent entities have their own respective models. Within regions, political opinions define the social model in different ways. Hence regional policy should create projects and policies so that the social models support common principles and European democratic values, while being closely linked to local communities.

6. ALUEPOLITIIKAN ULOTTUVUUDET ERILAISILLA ALUEILLA

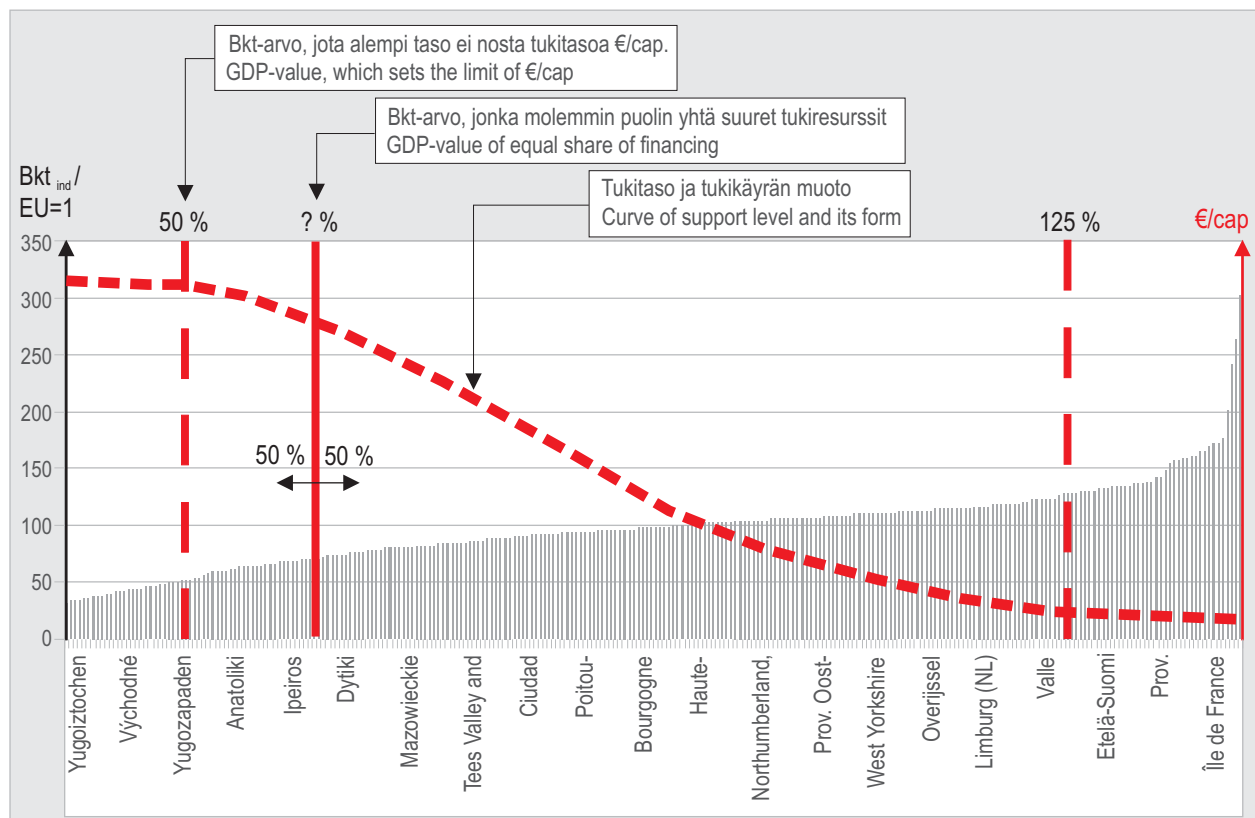
Suurin osa EU:n nykyisistä aluepolitiikkavaroista (noin 80%) kohdennetaan niille alueille, joiden bkt on 75% EU:n keskiarvosta. Tämä on ollut luontevaa, koska EU:n laajentumisen myötä on ollut hyvin perusteltua suunnata riittävä taloudellinen panostus koko EU:n saattamiseksi nopeasti rakenteiltaan avoimeen globaaliin kilpailuun kykeneväksi. Ratkaisun suurimpia haittoja ovat olleet korkean tukitason ja alhaisemman tukitason niin suuri porrastus, että on syntynyt taloudellisen toiminnan kannalta epätarkoituksenmukaisia rajoja. Toinen vakava seuraus ratkaisusta on ollut yleinen sitoutumisen heikkeneminen harjoitettuun politiikkaan nähden.

Tulevalla rakennerahastokaudella onkin syytä korostaa sitä, että EU:n alueellista kilpailukyky politiikkaa harjoitetaan koko EU:n alueella, suuret tukitasokynnykset poistetaan ja tukien vaihteluväliä pienennetään. Oheisessa kuvassa on esitetty alueiden tukitasoille mallia, missä poliittisesti määriteltäisiin se bkt-taso, jonka ala- ja yläpuolella käytetään 50% EU:n aluepoliittisista resursseista. Samoin kuvaan on hahmoteltu tukitasoa kuvaava käyrä, joka määrittää kulloisenkin tilanteen (esim. kerran viidessä vuodessa tai ohjelman väliarviointin yhteydessä) mukaisen alueen saaman tukimäärän. Järjestelmän kannustavuutta on mahdollista parantaa erilaisilla bkt-tasojen tai kilpailukykytasojen ylityksiin liitettävillä palkkiojärjestelmillä.

6. DIMENSIONS OF REGIONAL POLICY IN DIFFERENT SECTORS

The majority of all European regional policy funds (approximately 80%) are currently directed to those regions that have a GDP of 75% of the European average. This has been instinctive, because in enlarging, the EU has been justified in directing resources to smooth the capacity of Europe-wide structures to better enable entry into open, global competition. The drawback of this practice has been the large gap between high and low levels of aid, which has created boundaries that are, from the point of view of economic activities, inappropriate. Another negative aspect of the adopted solution is the diminishing of general commitment to operational policy.

During the new financing period, EU regional competitiveness policy should be implemented across the EU, large aid thresholds should be removed and the range of financial assistance should be reduced. The figure below proposes a model for regional funding levels, in which the level of GDP below and above which 50% of all EU regional resources are used is politically defined. It also depicts the curve that defines the resources received by a region according to different situations (for example every five years or when a programme is evaluated). Incentives within the model can be increased with reward mechanisms that are linked to GDP or competitiveness levels.

Tukipolitiikan tehokkuutta voidaan kehittää esimerkiksi niin, että ohjelmat ovat määräaikaisia ja niihin liittyy tarkka evaluointi objektiivisten kriteereiden mukaan. Toiseksi ohjelmiin on hyvä kuulua sanktioita huonosta suorituksesta ja palkkioita hyvästä menestyksestä.

Keinot, joilla kasvua tuetaan ja kasvupotentiaalia vahvistetaan, voivat kuitenkin erota alueiden kehitystasojen ja haasteiden mukaan. Koska alueiden kehityserot ovat tuntuvat ja tarpeet esimerkiksi yhteiskunnan infrastruktuurin ja instituutioiden kehittämiseksi eroavat, olisi tärkeää eriyttää strategiaa ja räätälöidä kasvupolitiikan sisältöä kunkin maan ja erityisesti alueen voimavarojen ja tilanteiden mukaan. Nopean kehityksen vuoksi kilpailuedut voivat muuttua ympäristön muuttuessa lyhyessä ajassa ilman, että asianomaisilla alueilla on riittävästi mahdollisuutta varautua muutokseen. Tästä syystä kansallisilla ja alueellisilla strategioilla ja erityisesti alueen omistajuudella on keskeinen merkitys ohjelmien toteutumiseen. Huonoimmillaan aluepolitiikka koostuu erillisiksi jäävistä ohjelmista ja niitä toteuttavista irrallisista ja lyhytvaikutteisista projekteista tai sitten aluepolitiikka voi jäädä vain kansallisen politiikan täydennykseksi.

The effectiveness of the policy can be expanded by making programmes fixed-term and to include careful evaluations based on objective criteria. In addition programmes should include sanctions following bad performance and rewards for excellent achievements.

The strategies used to support growth and growth potential can still differ depending on the challenges and the level of development in the region. Because these differences are significant and the need to improve, for example, infrastructure and national institutions is different in different regions, it will be important to separate strategies and the content

of growth policies in relation to the current situation and the capacity of each country and region. Due to the fast pace of development, competitive advantages can change rapidly in the changing environments without the regions having the possibility to prepare for this change. Hence national and regional strategies, and especially the ownership of the domain, are important for the success of programmes. At its worst, regional policy can consist of individual programmes, implemented through separate, short-term projects or it can remain secondary to national priorities.

7. RAKENNERAHASTOKAUDEN 2013+ KESKEISET TOIMENPITEET

Tulevan rakenerahastokauden ohjelmityön perusteina tulee käsitksemme mukaan olla Euroopan yleiset kehitystavoitteet, joita niin sanottu mietintäryhmä myös pohtii. Näitä ovat:	
-	kilpailukyyn edistäminen
-	eurooppalaiseen arvoperustaan tukeutuvat toimintamallit
-	vahva kansalaista lähellä oleva demokraattinen päätöksenteko ja ohjelmien toteutus
-	koko Euroopan kattava toimintamalli ja
-	riittävä alueelliset olosuhteet huomioon ottava variaatio.

Ohessa on perusesitys ja malli kokonaisuudesta.

7. CENTRAL OPERATIONS OF THE 2013+ STRUCTURAL FUND PERIOD

Programme work concerning the coming structural fund period should be based, in our view, on overall development aims, which have also been considered by the think tank. These include:	
-	Promoting competitiveness
-	Operational models that are based on European value structures
-	Stronger democratic decision making and implementation of projects, more closely linked to those affected
-	Operational models that cover the whole of Europe
-	Variation that sufficiently takes into account regional conditions

The accompanying table depicts the basic structures and model for this framework.

POLICIES - comp.index factor - reflection group	(1) Competitiveness-econ. perfection	(1) Sustainable development	(1) Europe for citizens	(2) below 75% regions	(2) 75% - 125% regions	(2) above 125% regions	optional to all areas	optional to all areas	optional to all areas	(5) Role or instrument
							(3) Urban	(3) Rural	(4) "Global integration"	
(1) Competitiveness-econ. perfection				C	C				o	target
(1) Sustainable development				C	C	o				target
(1) Europe for citizens				C	o		o	o	o	target
(6) Transport (accessibility)	x			o						erdf
(6) Low-energy and sustainable accessibility.	x	x		o			o	o		erdf
(6) e-Europe networks (connectivity)	x	x	x	C	o			o	o	erdf
(6) Innovation	x	x		C	C	o				erdf
(6) Creativity	x		x	o			o	o	o	erdf
(6) Knowledge based society	x	x		C	C	o				erdf
(6) Governance			x	C	o		o	o	o	erdf
(6) Environment – climate		x		C	o	o				erdf
(6) Energy	x	x		C	o		o	o		erdf
(6) Social model	x		x	o			o	o	o	esf
(6) Education	x		x	C	o		o	o	o	esf
(6) Immigration	x		x	o			o		C	esf
(6) Equality			x	o					o	esf

TAULUKKO:

Oheisessa taulukossa esitetään ehdotus tulevan ohjelmakauden aluepolitiikan rakenteeksi. Taulukon sarakkeilla (1) on esitetty kolme tärkeintä ohjelmataavoitetta, eli kilpailukykyisyys, kestävä kehitys ja kansalaisten Eurooppa. Näitä on arvioitu suhteessa vauraudeltaan erilaisiin alueisiin (2) ja urbaaneihin ja maaseutuympäristöihin (3) ja globaaliin maailman integraatioon (4). Lisäksi yhdellä sarakkeella (5) on esitetty nykyisin rakennerahastotermein kirjoittajien näkemys todennäköisimmin parhaiten erilaisiin toimenpiteisiin soveltuvasta instrumenttista.

Kohdan (1) mukaiset tavoitteet on toistettu myös riveillä, jotta niiden rooli suhteessa erilaisiin alueisiin voidaan kuvata.

Rivit (6) kuvaavat ehdotusta välineiksi, joilla erilaiset alueet voivat kohentaa omaa asemaansa. Sarakkeiden (1) ja rivien (6) merkinnät kuvaavat tilannetta, missä alue ottaa käyttöönsä yhden, kaksi tai kolme päätaavoitetta. Alue, jolla on suhteellisen vähän aluepoliittisia resursseja voi kohdentaa resurssinsa esimerkiksi vain kestävä kehityksen

TABLE:

The table above shows the proposal for the structure of regional policy in the new funding period. The columns market (1) show three important programme objectives – competitiveness, sustainable development and Europe for citizens. These have been assessed in relation to regions that differ in terms of their wealth (2), and urban and rural environments (3) and the integration of the global world (4). In addition, one column (5) shows the authors' view on the most potentially suitable instruments, in terms of the current structural fund, for different operations.

Objectives related to (1) have been repeated in rows, in order for their relationship with different sectors to be clearly presented.

Rows (6) describe a proposition for methods to be used by different regions to improve their own status. The entries in columns (1) and rows (6) depict a situation in which a region adopts one, two or three main objectives. A region which has relatively little resources can use them to focus on, for example, sustainable development exclusively

tavoitteeseen, jolloin kyseisen alueen onnistumisen arviointikin perustuisi vain tämän osan arviointiin. Vastaavasti on esitetty mahdollisuus rajata käytettävät instrumentit tavoitteen sisällä riittävän hyvän keskittämisen ja vaikuttavuuden saamiseksi. (C = pakollinen/compulsory ja o = mahdollinen/optional).

Taulukosta näkyy myös, että kaikki rajat ylittävät toiminnot EU:n sisällä on liitetty osaksi normaalia ohjelmajärjestelmää. Tämän seurauksena on toki määriteltävä kansainvälisen ulottuvuuden ohjelma. Tämän luontevin paikka ja muoto on alueellisen strategian ja ohjelman teko-vaiheessa ja niihin liittyvässä sopimusmenettelyssä. EU:n ulkorajapolitiikan osuus (4) kuvaa niitä alueella toteutettavia toimenpiteitä, jotka liittyvät maahanmuuttoon, monikulttuurisuuteen ja muihin globalisaatioon liittyviin integraatiohaasteisiin.

Example; Kun alue, jonka bkt on 75%-125% valmistele ohjelmaansa, tulee sen sisältää kilpailukykytavoitteen ja kestävä kehityksen tavoitteen ja se voi sisältää myös kansalaisten Eurooppa tavoitteen joko suppeana tai laajana. Vauraimpien alueiden ohjelma voi pitää sisälleen vain kestävä kehityksen osan, mutta jos ohjelma sisältää joitakin osia kohdista (3) urban/rural tai (4) globaalin integraation, voidaan ohjelmaan liittää kansalaisten Eurooppa tavoitteen mukaisia osia.

Erillisiä aluetasolla toteutettavia ohjelmia tulee olla mahdollisimman vähän. Tällaisia voisivat kuitenkin edelleen olla EU:n ulkorajaan liittyvät ohjelmat ja uutena tieteilisten puiteohjelmien alueellinen t/k-toimintaa edistävä ohjelma.

Yksi merkittävimmistä rakenteita uudistavista ilmiöistä on Euroopan ikääntyminen. Tämän osalta ei ole esitetty suoranaisia omia tavoitteita tai ohjelmia, vaan kehitys on niin kaiken kattava, että se tulee otetuksi huomioon kaikessa alueellisessa kehittämisessä.

and thus the success of the region would be measured only in terms of this programme objective. Consequently, the possibility of limiting the instruments used within an objective, in order to ensure sufficient concentration and impact, has been proposed. (C=compulsory and o=optional)

The table also shows that all cross-border activities within the EU have been included as a part of the normal programme system. Due to this it will be necessary to define a programme for the international dimension. It would be most logical to do this while defining regional strategy and programmes and the different conventional conducts that relate to them. The role of the EU's policy concerning its outer borders (4) describes those operations that relate to migration, multiculturalism and other integration challenges brought by globalisation.

Example: When a region with a GDP of 75-125% is drafting its programmes, it will be obliged to include the competitiveness and sustainable development objectives and it may also include European objectives for citizens either in limited or complete form. The programmes of wealthier regions can incorporate the objectives for sustainable development alone, but if it includes some parts of (3) urban/rural or (4) global integration, parts of the European objectives for citizens can be considered.

Programmes that are implemented only at the regional level should be limited. These could still include programmes associated with the outer borders of the EU and such new framework programmes that are linked with the advancement of local R&D.

One of the most important phenomena impacting structures is the ageing population of Europe. No specific programmes or objectives have been proposed to address this issue but development should be so broad ranging that the ageing populations and the problems posed by it are considered in all regional development.

8. LOPUKSI

EU:n ohjelmatyöllä ja tuottavuudella tulee olla puh-
taiden teknisten kriteerien lisäksi myös tiedotuksellinen ja
osallistava ulottuvuus. Kansalaisilla olisi hyvä olla mah-
dollisuus kohdata Eurooppa oleellisesti nykyistä useammin
heidän omassa arjessaan. Tämä voisi käytännössä tarkoittaa
sellaisen instrumentin luomista, jolle ominaista olisi yliver-
tainen helppous, arjessa mukana oleminen ja kansalaisten
Euroopan vahvistaminen. Euroiksi ja tavoitteiksi muutettu-
na tämä tarkoittaisi sitä, että jokin resurssimäärä Unionin
budjetista tulisi käytettäväksi mahdollisimman paikallises-
ti kansalaisten omiin hankkeisiin. Tällöin hankkeiden koko
olisi mieluiten vain joitakin tuhansia euroja hanketta koh-
den, vakioitu tukiprosentti (esim. 50%) ja kokonaisvolyymi,
joka vastaa yhtä tai muutamaa euroa asukasta kohden vuo-
dessa ja ollen läpi Euroopan kansalaista kohden sama.

Kun päätetään seuraavista rahoitusnäkymistä, kysymys
ei ole pelkästään rahasta. Kysymys on poliittisesta suunnas-
ta, jonka on perustuttava selkeään näkemykseen siitä, mitä
haluamme tehdä. Nämä valinnat määräävät kykenevätkö
Euroopan unioni ja sen jäsenvaltiot todella saavuttaman sen,
mitä eurooppalaiset niiltä odottavat. Tämä merkitsee uutta
vaihetta unionin talousarvion kannalta. Kyse ei ole resurs-
sien uudelleenjaosta jäsenvaltioiden kesken. Kyse on siitä,
miten yhteisestä politiikasta saadaan mahdollisimman suuri
hyöty niin, että jokaisella Euroopan tasolla kulutetulla eu-
rolla saadaan aikaan entistä enemmän lisäarvoa.

8. CONCLUSION

EU programme work and productivity must, in additi-
on to incorporating clear technical criteria, also have an in-
formative and empowering dimension. Citizens should have
the opportunity to engage with Europe in their daily lives
more often than they do currently. In practice this could in-
volve the creation of certain instruments, which are inhe-
rently incomparably simple, part of everyday life and which
would strengthen Europe in the eyes of its citizens. When
this is converted into Euros and objectives it means that a
share of resources from the Union's budget should be di-
rected to projects founded by people and implemented at the
local level. Thus the level of funding for these programmes
would be only a few thousand Euros, have a constant share
(e.g. 50%) and total volume which would correspond to no
more than a few Euros per person per year and thus be the
same for each citizen throughout Europe.

When decisions concerning future financing are made,
it is not only about money. It is about political direction,
which must be based on a clear view on what we want to
do. These decisions determine whether the European Uni-
on and its member states will really be able to achieve what
Europeans expect them to achieve. This means a new episo-
de for the Union's budget and financial statement. It is not
about redistribution of resources among the member states.
It is about how common policies can be used to ensure the
greatest possible benefit so that each Euro that is spent at
the European level has the highest possible added value and
return.

9. YHTEENVETO

Alueellisen kehittämisen onnistuminen edellyttää tänä päivänä erittäin hyvin toimivia verkostoja ja selkeää työnjakoa paitsi kansallisten hallitusten ja unionin kesken, myös alueiden ja yhteisön sekä kansallisten hallitusten välillä. On luonnollista, että alueet korostavat omia vahvuuksiaan läheisyysperiaatteen näkökulmasta, koska ne ovat lähellä kansalaisia ja näin ollen täyttävät omalta osaltaan eurooppalaista demokratiavajetta.

Eurooppaneuvosto perusti riippumattoman mietintäryhmän auttaakseen unionia ennakoimaan tulevaisuuden haasteita vuosille 2020 - 2030. Ryhmän tehtävänä on ottaa kantaa niihin keskeisiin kysymyksiin, joita Eurooppa tulee kohtaamaan tulevina vuosina. Tällaisia ovat *taloudellista menestystä ja sosiaalista vastuuta koskevan eurooppalaisen mallin vahvistaminen ja nykyaikaistaminen, EU:n kilpailukyvyyn lisääminen, oikeusvaltioperiaate, kestävä kehitys Euroopan unionin perustavoitteena, maailmanlaajuinen vakaus, maahanmuutto, energia ja ilmaston suojeleminen sekä maailmanlaajuisten turvallisuuden, kansainvälisen rikollisuuden ja terrorismin torjunta*. Näiden tekijöiden ja kolmen eurooppalaiseen tulevaisuuteen liittyvän odotuksen - maailman halutuin elämäntapa, matalaenerginen toimintatapa ja kilpailukyky globaalissa toimintaympäristössä - välillä tuntuksi olevan voimakas korrelaatio.

Kilpailukyvyyn ja eurooppalaisen elämäntavan yhdistäminen tulee vaatimaan huolellista erilaisten arvojen yhteensovittamista. Tuottavuuden osalta aikayksikköä kohden tehty tuottavuuden arvio soveltuu eurooppalaiseen arvoympäristöön paremmin kuin kokonaistuottavuus. Toinen erityisen tärkeä ulottuvuus tulee olemaan kyky sitoa palveluiden ja tavaroiden tuotantoon sellaisia uusia innovaatioita, älyä ja arvoja, jotka mahdollistavat kilpailuareenan valinnan korkeampikatteiseksi ja pois vallitsevilta normirajoilta. Minimi ei ole maksimi, eikä maksimi minimi. Kolmas ulottuvuus tulee eittämättä liittymään vallitsevaan sosiaaliseen malliin ja kansalaisyhteiskuntaan ja sen toiminta-arvoihin.

Panostaminen eurooppalaisen tutkimus- ja innovaatioympäristöön saa kannatusta ympäri Eurooppaa. Kysymys ei ole niinkään rahoituksesta vaan yleisestä toimintaympäristöstä. Merkittävimmille EU:n uudistushankkeille (sisämarkkinat, yhteinen raha) on ollut ominaista se, että ne eivät ole sinänsä tarvinneet budjettirahoitusta, mutta niiden toteuttamista on helpotettu yhteisiä varoja käyttämällä. Budjettivaroilla on tasoitettu yhdentymisen tuomia keskittymisvaiikutuksia ja edistetty integraatioetujen hyödyntämistä koko unionialueella.

EU-tasoisien toimintaympäristön luominen tieteelle ja tutkimukselle on haasteena mittaluokaltaan verrannollinen unionin aikaisemmille uudistushankkeille. Edut eivät kuitenkaan jakaannu tasaisesti, joten tämän vuoksi voisi olla sekä järkevää että kohtuullista suunnata rakennerahastovaroja myös institutionaalisen kapasiteetin vahvistamiseen

9. SUMMARY

Successful regional development requires well functioning networks and clear division of tasks, not only between the national governments and the Union but also between regions and communities and national governments. It is logical that regions, from the point of view of the subsidiarity principle, emphasise their own strengths, as they are close to the people and thus, make up for the European democratic deficiency.

The European Commission founded an independent think tank in order to help the Union anticipate future challenges for 2020-2030. The mission of the group is to speak up when key questions for Europe over the coming years are addressed. These include the enforcement and reform of a European model that will address economic success and social responsibility, the increasing of European competitiveness, the principle of a constitutional state, sustainable development as one of the principle goals of the European Union, global stability, immigration, energy and environmental protection and prevention of global insecurity, international crime and terrorism. These factors seem to be strongly correlated with three basic expectations for the future of Europe – desirable lifestyle, energy saving way of life and competitiveness in a global operational environment.

Competitiveness, combined with a European lifestyle, will require the careful reconciliation of different values. In terms of productivity, the European value system is better suited for measuring productivity in unit terms rather than for measuring overall productivity. Another important dimension will be the ability to increase innovation, intelligence and values in the production process of goods and services so that the chosen competitive arena will provide higher returns and reach beyond the status quo. The minimum is not the maximum and maximum is not the minimum. The third dimension will include the prevalent social model and civic-society and its values.

Investment in a European research and innovation environment is supported throughout Europe. The question is not so much financing but rather a general operation environment. The most significant reform projects of the EU (internal markets, common currency) have been characterised by the fact that they have not required a share from the EU budget but their implementation has been facilitated by using common funds. The budget has been used to level out the impact of centralisation that have followed the process of unitising and enhanced benefits from integration across the Union.

In terms of its scale the creation of an EU-level operational environment for sciences and research is comparable with the earlier reforms. The benefits, on the other hand, won't be shared equally and hence it might be both sensible and reasonable to direct structural funds into the strengthening of institutional capacities for research, product deve-

tutkimuksen ja tuotekehityksen sekä innovaatiotoiminnan alueilla huippututkimuksen tukemisen rinnalla.

Tulevan rakennerahastokauden ohjelmityksen perusteina tulee käsityksemme mukaan olla Euroopan yleiset kehitystavoitteet, joita niin sanottu mietintäryhmä pohtii, kilpailukykyyn edistäminen, eurooppalaiseen arvoperustaan tukeutuvat toimintamallit, vahva kansalaista lähellä oleva demokraattinen päätöksenteko ja ohjelmien toteutus, koko Euroopan kattava toimintamalli ja riittävä alueelliset olosuhteet huomioon ottava variaatio.

Edellä mainittujen seikkojen seurauksena eurooppalaisen aluepolitiikka on nyt tarpeellisempaa kuin koskaan ennen. Se ei ole vanhanaikaista eikä vanhentunutta. Se ei ole hyväntekeväisyyttä, eikä siinä ole kyse pelkästään voimavarojen uudelleenjakamisesta, vaan sen avulla pyritään ennen kaikkea luomaan uusia resursseja. Aluepolitiikan ei tule olla ylhäältäpäin saneltua politiikkaa vaan hajautettua toimintaa, joka perustuu yhteistyöhön, vastuun jakamiseen ja käytännön hankkeisiin, joita hallinnoidaan paikan päällä. Sen tulee olla politiikkaa, jossa vaihdetaan tietoa, teknologiaa ja hyviä toimintatapoja sekä kehitetään koko Euroopan kattavia yhteistyöverkostoja. Samoin se on koordinoitua politiikkaa, jossa on tilaa uusille innovatiivisille aloitteille ja jossa vieläpä kannustetaan niiden tekemiseen sekä vahvistetaan niitä. Sitä ei voida korvata pelkällä Euroopan tason tarjouspyyntöpolitiikalla.

Vuoden 2013 jälkeinen rakennepolitiikka ei voi enää perustua nykymallille. Kaikkein köyhimpien alueiden saama osuus rakennerahastovaroista on niin suuri, ettei ole mahdollista saada tältä pohjalta päätöksiä EU:n laajentumisesta eikä toimivia budjettiratkaisujakaan. Lisäksi voimakkaan tukikynnykset luovat epäterveen tilanteen kehittämistyöhön ja jopa mahdollistavat Euroopan ydintavoitteista poikkeavan osuoptimoiminnan. Tämän vuoksi tukitasojen porrastukset on tässä raportissa esitetty poistettaviksi. Rakennepolitiikan sisältöä on esitetty muutettavaksi niin, että suorat yritystuet jäisivät pois, samoin kuin normaali työvoimapolitiikkakin. Näiden osalta on kuitenkin syytä ottaa huomioon kaikkein köyhimpien alueiden erityisvaatimukset. Lisäksi investointituet osana aluepolitiikkaa voivat olla jatkossa perusteltuja vain kaikkein alhaisimman bkt:n alueilla.

Kaikkien alueiden valmiuksia osallistua globalisoituvan maailman haasteisiin tulee vahvistaa, samoin kuin kykyä kohdata menestyksekkäästi koveneva kilpailu ja yhä vaikeammat ympäristön haasteet. Näiden molempien osalta on tässä raportissa esitetty uusia toimintamalleja ja ajatuksia. Globaali integraatio on yhtä lailla suurkaupunkien lähiöiden kuin maatalousvaltaisten alueiden haaste. Samoin on kaikkien alueiden kyettävä kehittämään itseään kohti matala-energistä ja kestävää elämäntapaa.

Käsityksemme mukaan on mahdollista yhdistää tässä raportissa kuvatut haasteet Lissabonin sopimuksen mukaisesti läheisyysperiaatetta kunnioittaen ja alueiden omaa ääntä kuullen.

lopment, innovation activities in the regions and high level scientific research.

The programme work for the coming funding period should, in our view, be based on the general development objectives of Europe, which have been considered by the think tank and include the enhancement of competitiveness, operational models that are based on European value structures, strong democratic decision making and implementation of policies that is close to the citizen, and an operational model that covers the whole of Europe but is varied so that it takes into account the different regional conditions.

Following the aforementioned factors, European regional policy is now more important than ever before. It is not old-fashioned or outdated. It is not charity and it is not only about a redistribution of resources but it aims, first and foremost to create new resources. Regional policy should not be top-down politics but decentralised and based on cooperation, the sharing of responsibility and practical projects that are administered on the spot. It should be the politics of sharing information, technology and best practice and of developing networks that cover the whole of Europe. It is also coordinated policy in which room is made for new innovative initiatives and in which these are encouraged and strengthened. It cannot simply be replaced by European level policy of call for proposals.

The post 2013 structural policy will not be based on the current model. The share of the structural funds directed to the poorest regions is so large that it is impossible to make decisions concerning EU enlargement of workable budget solutions, based on those premises. In addition the significant thresholds in aid create an unhealthy basis for any development work and allow for partial optimising of objectives that differ from the main objectives of Europe. Hence this report proposes the elimination of these thresholds. The reform of structural policy is proposed so that direct subsidies given to enterprises along with employment policies would be removed. The special requirements of the poorest regions should be acknowledged. In addition investment subsidies as a part of regional policy might in the future be justified only in the regions with the lowest GDP.

The ability of all regions to respond to the challenges created by the globalising world should be improved, as well as the ability to successfully face increasing competition and increasingly difficult environmental challenges. For these, this report outlines various new ideas and operational models. Global integration is equally a challenge for suburbs surrounding major cities and for regions relying on agriculture. Likewise, all regions must be able to adopt a low energy consuming and sustainable lifestyle.

We believe that it will be possible to combine the challenges presented in this report, while respecting the subsidiarity principle of the Lisbon treaty and listening to the regions themselves.

POLICIES - comp.index factor - reflection group - extra-importance	Local &/or regional	?priority 1-3?	below 75% regions	75% - 125% regions	above 125% regions	The most wanted way of life	Low-energy way of life	Competiti- ve global business environment	
Transport (accessibility)	x	2	x				x	x	!
e-Europe networks (connectivity)	X	1	X	X			X	X	!
Competitiveness-econ. perfection	X	1	X	X			X	X	
Entrepreneurship	x	3	x					x	
Internal markets	x	3	x					x	
Rural development	x	2	x	x				x	
Tourism	x	3	x						
Knowledge employment	x	1	x	x				x	?
External policies	X	2	X	X	X			X	?
Neighbourhood policy	X	2	X	X	X			X	
R & D	x	2	x	x			x	x	?
Knowledge based society	X	1	X	X	x		X	X	!
Education	x	1	x	x			x	x	
Innovation	X	1	X	X	X		X	X	!
Creativity	X	1	X	X	X		X	X	
Energy	X	1	X	X			X	X	
Natural Resources	x	2	x				x	x	?
Environment – climate	X	1	X	X			X	X	
Sustainable development	X	1	X	X	X	X	X	X	
Ageing	x	2	x	x	x	x	x	x	?
Health	x	3	x			x			
Social responsibility	X	1	X	X		X			
Governance & social model	X	1	X	X	X	X		X	
Immigration	x	2	x	x	x	x		x	?
Employment	x	3	x			x		x	
Equality	x	2	x			x		x	
Europe for citizens	x	2	x			x			?
Culture	x	3	x			x			

